

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ, ІНЖЕНЕРІЇ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
КАФЕДРА ЦИВІЛЬНОЇ ТА ПРОМИСЛОВОЇ БЕЗПЕКИ

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач випускової кафедри
_____ Б.Д.Халмурадов
« ____ » _____ 2023 р.

**КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
(ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА)**

ВИПУСКНИКА ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 263 «ЦИВІЛЬНА БЕЗПЕКА»

Тема: «Оцінка ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах»

Виконавець: студентки групи 412 ЦБ Ротко Ксенії Сергіївни

Керівник: к.т.н., доцент Синило Катерина Вікторівна

Нормоконтролер: _____ Козлітін О.О.

КИЇВ 2023

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет екологічної безпеки, інженерії та технологій
Кафедра цивільної та промислової безпеки
Спеціальність 263 «Цивільна безпека»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

_____ Б.Д.Халмурадов
«___» _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання кваліфікаційної роботи

Ротко Ксенії Сергіївни

1. Тема роботи «**Оцінка ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах**» затверджена наказом ректора від «26» квітня 2023 року № 566/ст.
2. Термін виконання роботи з 29.05.2023 по 25.06.2023.
3. Вихідні дані роботи:
  - провести загальний аналіз сучасного стану проблеми, пов'язаної з ризиками ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах, включає огляд наявних даних, статистики та інформації щодо аварій на таких об'єктах. Під час аналізу ретельно досліджуються причини виникнення аварій, їх наслідки та вплив на населення та довкілля. Наша мета полягає в отриманні всебічного розуміння проблеми та ідентифікації основних факторів, які сприяють ризику ураження населення. Отримані під час аналізу дані дозволять нам розробити ефективні заходи та рекомендації щодо зниження ризиків та забезпечення безпеки населення та довкілля
  - сформулювати в роботі сучасні вимоги до захисту населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах. З урахуванням останніх наукових досліджень, міжнародних стандартів та нормативних вимог, будуть визначені основні принципи та критерії безпеки, які повинні бути дотримані в процесі експлуатації таких об'єктів. Вимоги до проектування, будівництва, обслуговування та реагування на аварійні ситуації будуть визначені з метою мінімізації ризиків ураження населення та забезпечення ефективного захисту. При формулюванні вимог буде враховано такі аспекти, як дозові обмеження, радіаційний моніторинг, планування евакуації та захисних заходів, комунікація та інформування населення.
  - охарактеризувати інженерні заходи захисту населення включають такі заходи, як будівництво захисних споруд (укриття), розробка систем

автоматизованого контролю та моніторингу, планування заходів під час аварій, тренування персоналу та створення системи оперативного реагування. Метою цих заходів є мінімізація ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах та забезпечення безпеки громади.

- провести оцінку потенційних небезпек, від аварій на радіаційно небезпечних об'єктах включає аналіз можливих сценаріїв аварій, оцінку ймовірності їх виникнення та наслідків для населення та довкілля. Здійснюються розрахунки розповсюдження радіаційного забруднення, враховуючи характеристики об'єктів, викиди радіоактивних речовин, метеорологічні умови та інші фактори. Оцінка потенційних небезпек допомагає визначити можливі наслідки аварій та встановити необхідні заходи безпеки та захисту для зменшення ризиків ураження населення.
- надати пропозиції та розробити заходи щодо зменшення ризиків ураження населення та покращення систем безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах.
- розрахунок для надання технічного заключення щодо дії радіаційного впливу на здоров'я людей та довкілля.

4. Зміст пояснювальної записки:

– загальні відомості про об'єкт критичної інфраструктури, (АЕС) включають інформацію про його місцезнаходження, тип і потужність об'єкта, використовувані технології, перелік радіоактивних матеріалів та їх характеристики. Також розглядаються відомості про вже існуючі системи контролю та регулювання на об'єкті;

– інженерні та планувальні заходи включають розробку та впровадження технічних рішень і заходів для забезпечення безпеки населення в разі аварійної ситуації. Це можуть бути заходи щодо підвищення безпеки конструкцій, запобігання розповсюдженню радіаційного забруднення, контролю та моніторингу радіаційного стану, підготовки планів евакуації та надання необхідної допомоги постраждалим;

– ідентифікація небезпеки, що виникають внаслідок аварій та впливу радіаційного забруднення на населення, включає аналіз потенційних джерел радіаційного випромінювання, типів радіації, їх характеристик та можливих наслідків для здоров'я людей та довкілля;

– розрахунок для інженера включають оцінку рівня радіаційного випромінювання, розподіл радіоактивного матеріалу в оточуючому середовищі, оцінку дози опромінення, швидкості дози та інших параметрів, які допомагають визначити ризики та необхідні заходи для забезпечення безпеки;

– планування заходів включає розробку стратегій та процедур для запобігання виникненню аварійних ситуацій, виявлення та моніторингу радіаційного забруднення, організацію евакуації та захисту населення, надання медичної допомоги, спілкування з громадськістю та інформування населення про потенційні ризики та необхідні заходи безпеки;

5. Перелік обов'язкового ілюстративного матеріалу:

- технологічний процес виготовлення включає опис послідовності операцій та процесів, що застосовуються для отримання кінцевого продукту. Розглядаються основні етапи виробництва, використувані матеріали та обладнання, а також технологічні параметри, які мають вплив на безпеку та ризики аварій.;
- ідентифікація небезпечних чинників технологічного процесу включає визначення та аналіз потенційних небезпек, які можуть виникнути під час проведення оперативних процесів. Це можуть бути чинники, пов'язані з високими температурами, тиском, радіоактивними матеріалами, токсичними речовинами та іншими факторами, що можуть призвести до аварійних ситуацій;
- оцінка потенційної аварії в цеху з виготовлення паливно-мастильних матеріалів за попереднім аналізом небезпек пов'язаних з цим процесом, та визначення можливих наслідків аварійної ситуації. Це включає оцінку ризику викиду радіоактивних матеріалів, впливу на навколишнє середовище та населення, а також визначення заходів безпеки для запобігання аваріям та мінімізації їх наслідків.

6. Календарний план-графік

№ з/п	Завдання	Термін виконання	Підпис керівника
1	2	3	4
1	Знайомство з темою та формулювання мети і завдань дослідження	29.05.2023-30.05.2023	
2	Постановка проблеми та актуальність	01.06.2023	
3	Обґрунтування структури роботи	02.06.2023-03.06.2023	
4	Огляд літератури та наукових джерел	04.06.2023	
5	Вивчення методів та підходів до оцінки ризиків	05.06.2023-06.06.2023	
6	Аналіз існуючих моделей та методик	07.06.2023-08.06.2023	
7	Збір та аналіз даних про аварії на радіаційно небезпечних об'єктах	09.06.2023-	
8	Виконання розрахунків та моделювання сценаріїв ризиків	10.06.2023-12.06.2023	
9	Оцінка впливу радіаційного забруднення населення та довкілля	13.06.2023-	
10	Формулювання висновків на основі отриманих результатів	14.06.2023-15.06.2023	
11	Розробка рекомендацій для зниження ризиків та покращення безпеки населення	16.06.2023-17.06.2023	

12	Обговорення можливих напрямків подальших досліджень	18.06.2023-	
13	Підготовка графічного матеріалу, оформлення і друк пояснювальної записки	19.06.2023- 20.06.2023	
14	Оформлення презентації в Power Point	21.06.2023- 22.06.2023-	
15	Отримання рецензій від опонентів	23.06.2023	
16	Підготовка до захисту в ДЕК	24.06.2023	

7. Дата видачі завдання: «29» березня 2023 р.

Керівник дипломної роботи: _____

Синило К.В.

Завдання прийняв до виконання: _____

Ротко К.С.

РЕФЕРАТ

Дипломна робота складається із вступу, основної частини, що містить 4 розділи, висновку, списку літератури й додатку. Загальний обсяг роботи – 72 сторінки. Робота містить 11 рисунків, 6 схем, 1 реальну модель та 1 художній малюнок. Список бібліографічних посилань включає 28 джерел.

Ключові слова: КРИТИЧНА ІНФРАСТРУКТУРА, АЕС, ОЦІНКА, РИЗИКИ, ПРОЦЕС, АНАЛІЗ, ПРОГНОЗУВАННЯ, ОЦІНЮВАННЯ, КРИТЕРІЇ, НЕБЕЗПЕКА, РІВЕНЬ РИЗИКУ, НАСЛІДКИ, ДОЗА, РАДІОАКТИВНІ РЕЧОВИНИ, РАДІОАКТИВНЕ ЗАБРУДНЕННЯ, ІОНІЗУЮЧЕ ВИПРОМІНЮВАННЯ, ВПЛИВ, ВРАЗЛИВІСТЬ, ЗАХИСТ, ПІДВИЩЕНИЙ РИЗИК, УРАЖЕННЯ, НАСЕЛЕННЯ, ЗДОРОВ'Я, АВАРІЯ, ЯДЕРНІ АВАРІЇ, РАДІАЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА, ВИКИДИ, РАДІОАКТИВНЕ ЗАБРУДНЕННЯ, ЧАС, БЕЗПЕКА НАСЕЛЕННЯ, РАДІАЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНІ ОБ'ЄКТИ, ДЖЕРЕЛА ВИПРОМІНЮВАННЯ, ТЕХНОГЕННІ КАТАСТРОФИ, ВИБУХ, РАДІАЦІЯ.

Об'єкт дослідження – процес оцінки ризиків, пов'язаних з можливим ураженням населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах. Зосереджена увага спрямована на аналіз та оцінку впливу радіоактивного забруднення на здоров'я та безпеку людей і навколишнього середовища, з урахуванням природних та екологічних аспектів. Під радіаційно небезпечними об'єктами розуміються ядерні електростанції, ядерні реактори, відходи ядерного палива, промислові установки, медичні заклади та інші установки, де відбувається використання або зберігання радіоактивних матеріалів.

Предмет дослідження – оцінка потенційних ризиків, що виникають при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах та можуть вплинути на безпеку та здоров'я населення.

Мета роботи – систематичний аналіз та оцінка ризиків, яким піддається населення в разі виникнення аварійних ситуацій на радіаційно небезпечних об'єктах. Дослідження спрямоване на визначення потенційних наслідків таких аварій, а також на розробку ефективних методів та критеріїв для оцінки рівня ризику, зокрема з урахуванням впливу радіаційного випромінювання на здоров'я людей та навколишнє середовище.

Методи, застосовані в дипломній роботі: використання геометричного алгоритму для побудови кільцевої межі зони радіоактивного забруднення з урахуванням особливостей місцевості та вітрових даних. Застосування моделі ймовірності надходження радіонуклідів на землю для розрахунку меж радіоактивного забруднення. Використання математичних моделей, заснованих на стохастичних процесах, для оцінки ризиків ураження населення при аварії на АЕС. Також була розроблена реалістична модель запорізької електростанції, яка з використанням сучасних графічних технологій деталізовано відтворювала забруднену місцевість та ефекти радіації, надаючи візуальну репрезентацію стану місцевості після аварії і сприяючи кращому усвідомленню потенційних наслідків та розробці ефективних заходів безпеки та відновлення. Ці моделі враховують різні фактори, такі як метеорологічні умови, тип та розмір реактора, кількість викинутих радіоактивних речовин та інші.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в: розробці комплексного підходу до оцінки ризиків ураження населення в разі аварії на АЕС. Цей підхід враховує не лише саму аварійну ситуацію та її наслідки, але й умови розповсюдження радіоактивного забруднення, географічні та метеорологічні особливості, а також характеристики та вразливість населених пунктів.

Основні висновки роботи – Проведено моделювання та оцінку потенційних небезпек, пов'язаних з аваріями на радіаційно небезпечних об'єктах. Це дозволило спрогнозувати можливі наслідки та ризики ураження населення в разі аварійної ситуації. Аналізована небезпечна ситуація виникнення радіоактивного забруднення та розповсюдження радіоактивних речовин в навколишнє середовище. Це дозволило ідентифікувати потенційні джерела небезпеки та визначити зони з різним рівнем впливу населення. Рекомендовано вдосконалення систем моніторингу радіаційного стану та розробку прогностичних моделей для точнішої оцінки ризиків ураження населення. Це дозволить швидше виявляти потенційні небезпеки та приймати необхідні заходи для захисту населення. Рекомендовано проведення навчальних та інформаційних кампаній з метою підвищення свідомості населення про ризики та необхідні заходи безпеки при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах. Запропоновано рекомендації та заходи для зменшення ризиків ураження населення, які включають удосконалення систем контролю та регулювання на радіаційно небезпечних об'єктах, впровадження заходів безпеки та захисту, а також удосконалення нормативно-правової бази та оповіщення населення у разі аварії на АЕС.

Матеріали дипломної роботи включають перелік використаних джерел, наукових статей, публікацій та досліджень, з посиланнями та коротким описом кожного джерела. Також в роботі описана методологія дослідження, включаючи використані методи, підходи, інструменти або програмне забезпечення. Розділ про експерименти або дослідження включає опис проведених експериментів, збір даних та проведення аналізу. Додатково, наведені рекомендації щодо запобігання негативних наслідків радіаційного впливу на здоров'я та довкілля, а також пропозиції щодо покращення діючої нормативно-правової бази в галузі радіаційної безпеки.

Матеріали дипломної роботи можна використовувати для оцінки потенційних небезпек, розробки рекомендацій і заходів щодо зниження ризику ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах. Деякі з можливих заходів включають визначення принципів та процедур, забезпечення використання ефективних методів та інструментів для оцінки ризиків, розробку нормативно-правової бази, а також пропозиції щодо покращення систем безпеки та відновлення.

ЗМІСТ

ВСТУП	11
РОЗДІЛ 1. СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ЯДЕРНИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	13
1.1. Загальна характеристика проблеми	13
1.2. Актуальність теми	14
1.3. Стійкість систем захисту ядерних електростанцій під час військових загроз в Україні	15
1.4. Мета та завдання дослідження	16
1.5. Стан, експлуатація та ризики ядерних електростанцій в Україні: аналіз та наслідки	17
1.6. Важливість оцінки ризиків на АЕС для забезпечення безпеки критичної інфраструктури	18
РОЗДІЛ 2. АЕС ЯК КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ: ОГЛЯД ТА ЗНАЧЕННЯ	21
2.1. АЕС як ключовий елемент критичної інфраструктури	21
2.2. Радіаційна реальність: оцінка впливу радіації на життя та навколишнє середовище та її наслідки	25
2.3. Радіація: види та джерела	28
2.4. Радіаційна небезпека: вплив на здоров'я та органи	29
2.5. Систематизація радіаційних випромінювань та встановлення найвищого рівня небезпеки	34
2.6. Оцінка нормативно-правової бази безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах: аналіз КОДЕКСУ ЦЗ та відповідних законодавчих актів	37
РОЗДІЛ 3. АВАРІЯ НА АЕС: РИЗИКИ ТА ОЦІНКА ВПЛИВУ НАСЕЛЕННЯ	48
3.1. Аварія на АЕС: вибір методу оцінки ризиків для захисту населення	48
3.2. Розрахунок ризику ураження населення при аварії на АЕС	49
3.3. Реалізація описаної методики розрахунку та формулювання висновки з результатами	56
РОЗДІЛ 4. ЗАПОБІГАННЯ НЕГАТИВНИМ НАСЛІДКАМ РАДІАЦІЙНОГО ВПЛИВУ: РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА ЗАХОДИ	59
4.1. Рекомендації щодо запобігання негативних наслідків радіаційного впливу на здоров'я та довкілля	59
4.2. Визначення можливих заходів для зменшення ризику на радіаційно небезпечних об'єктах	60
4.3. Розробка пропозицій щодо покращення діючої нормативно-правової бази в галузі радіаційної безпеки	62

ВИСНОВКИ	64
СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	68
ДОДАТКИ	71

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

ОНГ - об'єкт народного господарства;

КОДЕКС ЦЗ - кодекс цивільного захисту;

ДНК - дезоксирибонуклеїнова кислота;

АЕС - атомна електростанція;

МАГАТЕ - міжнародне агентство з атомної енергії;

ЦКУ - цивільний кодекс України;

ЗАЕС - Запорізька атомна електростанція;

ВВЕР-1000 - водо-водяний енергетичний реактор 1000-мегаватт;

РЗ - радіоактивно зараження;

МКРЗ - міжнародна комісія з радіаційного захисту;

ВСТУП

У нашому сучасному епохальному віці, коли час прискорено розмірковує, коли кожна хвилина стає вагомою, ми переживаємо випробування небаченої раніше складності. Серед усіх викликів, що стоять перед нами, найвищий пріоритет надається безпеці та захисту життя людей. Війна, набуваючи найбільшої пріоритетності, виявляється найнебезпечнішою загрозою для критичної інфраструктури та життя людей. Ця важлива мережа, що об'єднує елементи, які забезпечують життєво важливі послуги та функції, від енергетики та транспорту до комунікацій та медичного обслуговування, піддається серйозним ризикам під час періоду воєнних дій. Це стає причиною серйозного хвилювання, оскільки навіть найменша шкода чи перебій у роботі цих систем може мати катастрофічні наслідки для життя людей та суспільства в цілому. Україна не може уникнути наслідків цієї проблеми, оскільки вона до цього часу знаходиться у стані повномасштабної війни з Росією, а самі ядерні електростанції є зразком вразливих об'єктів критичної інфраструктури. В наші дні на території України експлуатуються чотири атомні електростанції, які несуть незмінну відповідальність за постачання електроенергії країні. Саме на цих енергетичних комплексах заснована стійкість і велика частина нашої інфраструктури, від яких значною мірою залежить функціонування різних галузей для всієї України.

Критична інфраструктура втілює невід'ємну складову сучасного суспільства, надаючи нам надзвичайно важливі послуги та функції. Вона охоплює системи енергетики, транспорту, комунікацій, водопостачання, медичного обслуговування, фінансового сектору та багато інших. Критична інфраструктура стає об'єктом потенційних загроз, таких як природні катастрофи, технічні вади, кібератаки, терористичні акти та інші небезпеки. Історичні приклади, такі як атаки на електроенергетичні мережі, кібератаки на фінансові установи або руйнівні наслідки природних стихій, щиро свідчать про вразливість критичної інфраструктури та її вплив на життя суспільства.

Ядерні електростанції, займаючи значне місце в енергетичній системі та виробляючи великий обсяг електроенергії, стають об'єктами підвищеної уразливості. Непередбачувані природні катастрофи, технічні неполадки, відмови систем, людський фактор і терористичні загрози — ось лише деякі з причин, які додають уразливості ядерним електростанціям. В разі аварій може виникнути викид радіоактивних матеріалів у навколишнє середовище, що має серйозні наслідки для здоров'я людей та екології.

З метою забезпечення безпеки ядерних електростанцій вимагається безупинний моніторинг, регулярна оцінка ризиків та вживання необхідних профілактичних та ремонтних заходів. Крім того, важливими складовими є надійні системи аварійного реагування, адекватні плани евакуації та наявність резервних джерел енергії для забезпечення безперебійної роботи систем у непередбачених обставинах. Враховуючи значущу роль ядерних електростанцій у постачанні електроенергії та забезпеченні сталого розвитку суспільства, важливість забезпечення їх безпеки набуває вирішального значення. Це вимагає постійного вдосконалення технологій, впровадження передових стандартів та надійних протоколів.

РОЗДІЛ 1. СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ЯДЕРНИХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ, ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

1.1. Загальна характеристика проблеми

Загальна характеристика проблеми пов'язаної з оцінкою ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах є досить складною і багатогранною. Радіаційна безпека виникає при ураженні навколишнього середовища (повітря, вода, ґрунт) та живих істот радіоактивними речовинами. Існують різноманітні джерела радіаційного випромінювання, серед яких можуть бути атомні електростанції, ядерні установки, радіоактивні матеріали, радіоактивні відходи та інші об'єкти. Базові фактори, які впливають на цю проблему, включають:

- Збільшення кількості радіаційно небезпечних об'єктів у світі, зокрема атомних електростанцій та відпрацьованих ядерних паливних елементів.
- Потенційна безпека аварій та інших подій, що можуть спричинити викид радіоактивних речовин в атмосферу або водойми.
- Потенційна загроза здоров'ю населення та навколишньому середовищу, які можуть бути піддані впливу радіоактивних речовин у разі аварії на радіаційно небезпечному об'єкті.
- Потенційна загроза для економіки та соціальної сфери, які можуть бути серйозно пошкоджені внаслідок аварії на радіаційно небезпечному об'єкті.

Для розв'язання цієї проблеми необхідно проводити систематичний аналіз потенційних ризиків та розробляти плани дій в разі аварій. При цьому важливо брати до уваги різні фактори, такі як властивості радіоактивних речовин, місцеві географічні та кліматичні умови, характер території та наявність населення.

1.2. Актуальність теми

Сучасна Україна знаходиться в складних часах, оскільки триває війна з Росією, а ядерні електростанції залишаються уразливими об'єктами важливої

інфраструктури. Незважаючи на виклики, з якими наша країна стикається в даний час, ми пам'ятаємо про свою історію та розуміємо, що події минулого мають важливе значення для нас і наших майбутніх поколінь. У цьому році минає 37 років з дня, що стала пам'ятною датою в історії України - дня трагічної аварії на Чорнобильській АЕС. Це була подія, що змінила життя багатьох людей, які проживали тоді в зоні впливу аварії та віддали все, щоб залишитися живими та збудувати нове майбутнє. Сотні тисяч мешканців нашої країни виявилися перед нелегким випробуванням, але завдяки любові до життя та взаємопідтримці змогли пережити цю трагедію та піти далі, будуючи нове радісне майбутнє.

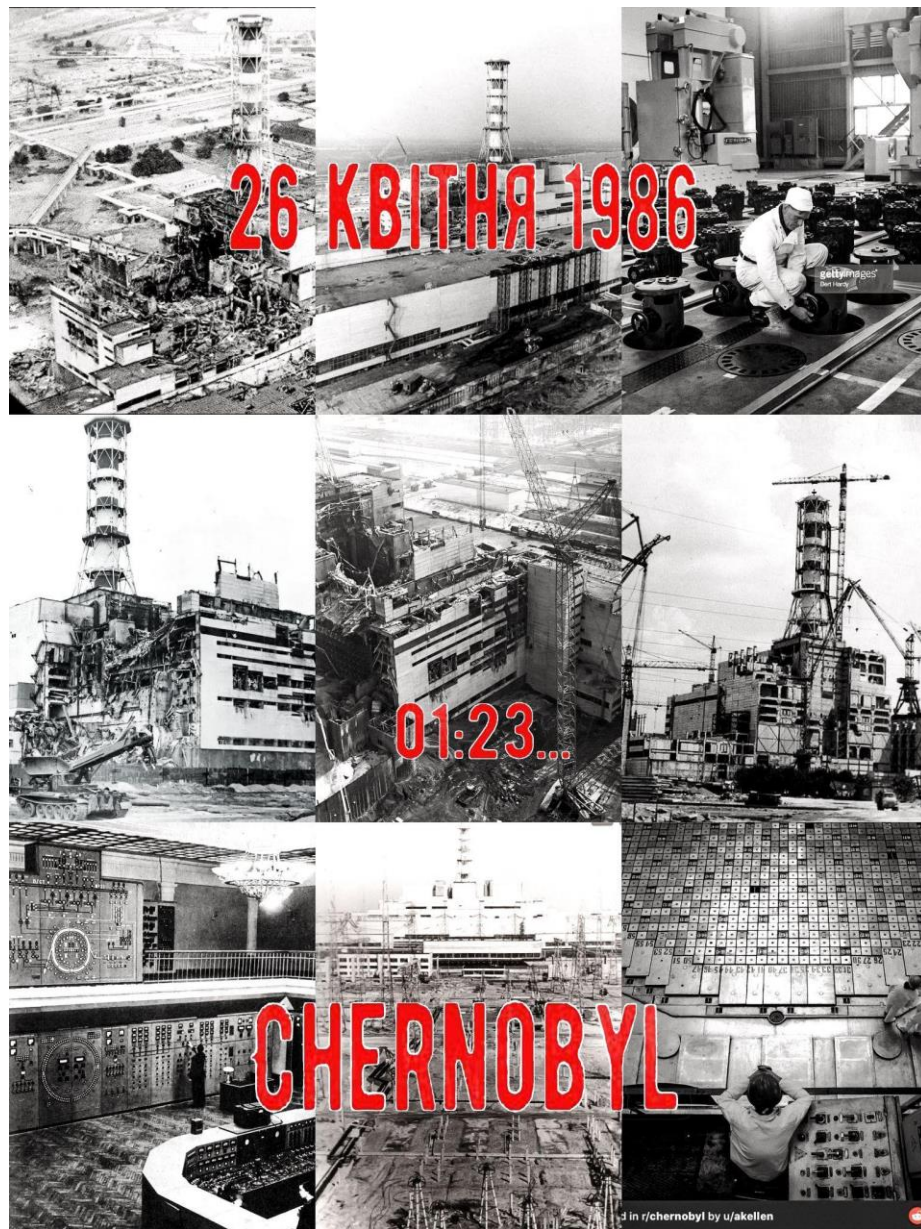

Рис.1.1 "Відлуння минулого: Чорнобильська катастрофа та її спадщина"

Чорнобильська аварія є однією з таких подій, яка не тільки мала серйозний вплив на життя та здоров'я багатьох людей, але й стала прикладом для всього світу, нагадуючи про нашу відповідальність за безпеку та збереження довкілля. Наша країна вже пройшла складний шлях тяжких випробувань, але завдяки мужності та самовідданості наших людей, ми зможемо побудувати майбутнє, яке буде щасливим та процвітаючим для всіх.

1.3. Стійкість систем захисту ядерних електростанцій під час військових загроз в Україні

На сьогодні зазначена проблема є актуальною для України, оскільки досі триває війна з Росією і атомні електростанції є вразливими об'єктами критичної інфраструктури. Станом на сьогодні діють 4 атомні електростанції в Україні:

Рис.1.2 Нові потужності АЕС України

- Запорізька атомна електростанція (6 енергоблоків),
- Рівненська атомна електростанція (4 енергоблоки),
- Південноукраїнська атомна електростанція (3 енергоблоки)
- Хмельницька атомна електростанція (2 енергоблоки).

Бомбардування, ракетні удари та інші військові дії можуть спричинити аварійні ситуації на АЕС, які можуть спричинити викиди радіоактивних речовин, ураження населення і забруднення навколишнього середовища.

1.4. Мета та завдання дослідження

Під час аварій на радіаційно небезпечних об'єктах, включаючи ядерні електростанції та установки з переробки ядерного палива, можлива значна емісія радіоактивних речовин в навколишнє середовище. Це може призвести до ураження населення та забруднення природних ресурсів. Оцінка ризиків ураження населення при таких аваріях є надзвичайно важливим завданням для забезпечення безпеки населення та ефективного вирішення наслідків.

Мета дослідження

Метою даної дипломної роботи є дослідження методів та підходів до оцінки ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах, а також розробка рекомендацій щодо зменшення ризиків таких аварій. Метою дослідження є оцінка ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах.

Завдання дослідження

1. Аналіз літератури з питання оцінки ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах.
2. Вивчення даних про аварії на радіаційно небезпечних об'єктах та їх наслідки для здоров'я людей і довкілля.
3. Розробка моделі для оцінки ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах.
4. Використання розробленої моделі для оцінки ризиків ураження населення при аваріях на конкретних радіаційно небезпечних об'єктах.
5. Аналіз результатів оцінки ризиків та розробка рекомендацій з попередження аварій на радіаційно небезпечних об'єктах.

Оцінка ризиків є складним і багатоетапним процесом, який включає в себе збір та аналіз даних, моделювання наслідків аварії, оцінку впливу на навколишнє середовище та здоров'я людей, а також розробку рекомендацій щодо заходів з мінімізації ризиків. Важливим етапом при оцінці ризиків є визначення зон впливу аварії, які залежать від типу та масштабів аварії, розташування об'єкта та інших факторів.

Важливим етапом при оцінці ризику є збір та аналіз відповідної інформації про об'єкт та потенційні наслідки аварії. Для цього необхідно враховувати такі чинники, як розмір та масштаби об'єкта, характер та кількість радіоактивних матеріалів, їх розподіл та концентрація, а також параметри навколишнього середовища, наприклад, кліматичні умови та географічне положення.

1.5 Стан, експлуатація та ризики ядерних електростанцій в Україні: аналіз та наслідки

Стан, експлуатація та ризики ядерних електростанцій в Україні викликають особливе зацікавлення з точки зору безпеки населення та довкілля. Під час аналізу було встановлено, що діючі ядерні електростанції в Україні, зокрема Хмельницька, Рівненська та Южно-Українська АЕС, демонструють високий рівень безпеки і відповідають міжнародним стандартам. Вони ефективно впроваджують системи безпеки та забезпечують високу надійність експлуатації. Однак, необхідно враховувати можливі ризики, пов'язані з можливими аварійними ситуаціями, які можуть призвести до радіаційного забруднення і загрози здоров'ю людей і навколишньому середовищу.

Для забезпечення безпеки та зменшення ризиків виникнення аварійних ситуацій на ядерних електростанціях, вживаються різноманітні заходи. Важливим елементом є постійна модернізація технічного обладнання, що дозволяє підвищити його надійність та забезпечити відповідність новітнім безпечним стандартам. Крім того, системи безпеки піддані постійному вдосконаленню, щоб бути готовими до ефективного впровадження в разі необхідності.

1.6 Важливість оцінки ризиків на АЕС для забезпечення безпеки критичної інфраструктури

Важливою складовою ефективного управління ризиками є проведення регулярних перевірок та оцінок безпеки, які дозволяють виявляти потенційні проблеми та вживати необхідні заходи для їх вирішення. Також відводиться значна увага навчанню та підготовці персоналу, який працює на ядерних електростанціях, з метою підвищення їхньої компетентності та готовності до дій у надзвичайних ситуаціях.

Крім того, важливим аспектом безпеки населення є розвиток ефективної системи оповіщення та інформування в разі аварії на ядерній електростанції. Населення повинно отримувати достовірну та чітку інформацію щодо потенційних небезпек та необхідних заходів безпеки.

Забезпечення безпеки на ядерних електростанціях в Україні є надзвичайно важливим завданням, яке потребує постійного вдосконалення та розвитку. Тільки шляхом ефективного управління ризиками та виконанням відповідних нормативно-правових вимог можна забезпечити безпеку населення та довкілля, знизити ризик аварійних ситуацій і забезпечити стале функціонування ядерної енергетики у країні.

Важливим аспектом оцінки ризиків є також врахування особливостей населення, яке потенційно може бути уражене радіацією, такі як вік, стать, здоров'я, житлові умови та інші фактори. Це дозволяє враховувати індивідуальну вразливість людей до наслідків радіаційного впливу. Для оцінки ризиків необхідно використовувати як епідеміологічні дані, так і результати лабораторних досліджень щодо впливу різних доз радіації на організм людини. Крім того, потрібно враховувати можливість комбінованого впливу радіації з іншими небезпечними факторами, наприклад, хімічними речовинами або фізичними ураженнями.

Також важливим етапом при оцінці ризиків є врахування особливостей території та населення, що можуть бути піддані ураженню. Для цього проводяться аналіз місцевих умов та соціально-економічного стану населення, а також його географічного розташування. Врахування всіх цих аспектів дозволяє

здійснити комплексну оцінку ризиків ураження населення та прийняти науково обґрунтовані рішення щодо захисту населення та мінімізації наслідків аварії.

Одним із основних методів оцінки ризиків є математичне моделювання, що дозволяє передбачити можливі наслідки аварій та їх вплив на навколишнє середовище та здоров'я людей. Для проведення такого моделювання використовуються різні програмні засоби та методи, які базуються на наукових дослідженнях та емпіричних даних.

Далі, на основі зібраної інформації проводяться розрахунки, які дозволяють визначити потенційні наслідки аварії та ризик ураження населення.

Отже, оцінка ризиків на АЕС, які включені до об'єктів критичної інфраструктури є важливою складовою системи забезпечення безпеки та захисту населення в разі можливих аварійних ситуацій. Проведення систематичного моніторингу та контролю, використання методів оцінки ризиків та моделювання сценаріїв можливих аварійних ситуацій дозволяє своєчасно виявляти можливі загрози та приймати необхідні заходи щодо їх запобігання та нейтралізації. Для цього необхідно розробляти плани дій в разі можливих аварійних ситуацій, проводити систематичний моніторинг та контроль стану об'єктів і прогнозувати можливі ризики. Зокрема, необхідно забезпечувати резервне живлення, використовуючи генератори, акумуляторні батареї та інші засоби енергозабезпечення.

Крім того, важливо розробляти плани евакуації та захисту населення у разі можливих аварійних ситуацій на об'єктах критичної інфраструктури. Ці плани повинні бути розроблені з урахуванням особливостей конкретного об'єкта, його місцезнаходження та можливих наслідків аварії.

Також важливо підвищувати рівень свідомості населення щодо можливих ризиків та дій в разі аварії. Для цього проводяться різноманітні навчальні заходи, тренування та симуляції аварійних ситуацій, що дозволяє підвищити готовність населення до дій у разі аварії.

У підсумку, забезпечення безпеки АЕС, зокрема під час війни є важливим завданням, яке вимагає постійного контролю та вжиття запобіжних заходів.

Використання різних методів оцінки ризиків та співпраця з іншими державами можуть значно підвищити рівень безпеки та захисту населення в разі можливих аварійних ситуацій.

РОЗДІЛ 2. АЕС ЯК КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ: ОГЛЯД ТА ЗНАЧЕННЯ

2.1 АЕС як ключовий елемент критичної інфраструктури

Атомні електростанції (АЕС) є надзвичайно важливою складовою критичної інфраструктури, оскільки вони забезпечують енергетичну незалежність та стабільність країни, забезпечуючи безперебійне виробництво та постачання електроенергії для життєво важливих галузей, таких як охорона здоров'я, транспорт, науково-дослідний сектор та інші. Завдяки високотехнологічному обладнанню, АЕС забезпечують значний внесок в економіку країни та забезпечують робочі місця для великої кількості людей. Однак, через потенційну небезпеку аварій, пов'язаних з радіаційними викидами, АЕС потребують особливої уваги та заходів безпеки, щоб захистити життя та здоров'я населення.

Атомна електростанція (АЕС) - це великий комплекс технічних споруд, який призначений для виробництва електроенергії шляхом використання ядерної енергії, яка є однією з найбільш ефективних форм виробництва енергії з мінімальним викидом вуглекислого газу та інших шкідливих речовин.

Атомна електростанція (АЕС) складається з різноманітних компонентів, але її головною частиною є ядерний реактор. Цей реактор містить в собі паливні елементи, контрольно-вимірювальні системи, турбінно-генераторний комплекс та інфраструктуру, яка забезпечує безпеку та стабільність роботи станції. Ядерний реактор відповідає за генерацію тепла, яке використовується для перетворення води в пар. Цей пар потім використовується у турбінах для створення руху механізмів генератора електроенергії. Всі ці компоненти разом забезпечують надійну та безпечну роботу АЕС. Крім того, АЕС складається з інших важливих складових, зокрема: турбінного залу, генераторної установки, трансформаторної підстанції, системи водопостачання та охолодження реактора, систем аварійного знезараження, систем безпеки та контролю, системи живлення та інших підсистем.

Атомна електростанція складається з різних компонентів, що взаємодіють між собою, щоб забезпечити безперебійне та ефективне виробництво електроенергії. Основною частиною АЕС є ядерний реактор, який містить паливні елементи, контрольно-вимірювальні системи, системи безпеки та захисту, турбінно-генераторний комплекс, системи охолодження та вентиляції, інфраструктуру для забезпечення роботи станції та багато іншого.

- Паливні елементи - це тверді чи рідкі матеріали, що містять ядерне паливо, яке генерує тепло. Ці елементи розміщуються в реакторі та забезпечують його роботу.

- Контрольно-вимірювальні системи відстежують роботу реактора, вимірюють рівень радіації, температуру та інші параметри, щоб забезпечити безпеку та ефективність роботи станції.

- Системи безпеки та захисту забезпечують захист від аварій та нещасних випадків, які можуть виникнути на АЕС, і забезпечують безпеку для персоналу та населення.

- Турбінно-генераторний комплекс перетворює тепло, що генерується реактором, в електроенергію, яку можна використовувати в електричних мережах.

- Системи охолодження та вентиляції забезпечують правильну температуру та вологість на станції, зменшуючи ризик перегріву та інших проблем.

Інфраструктура для забезпечення роботи станції включає в себе засоби зберігання та транспортування палива, системи енергопостачання, системи водопостачання та системи водовідведення, системи охолодження, системи вентиляції, системи пожежогасіння, системи безпеки, системи контролю за радіаційним станом, системи автоматичного управління та інші компоненти. Всі ці системи взаємодіють між собою та допомагають забезпечувати стабільну та безпечну роботу АЕС.

Рис. 2.1. Запорізька атомна електростанція

Критична інфраструктура, як АЕС є одним з найбільш ефективних та потужних джерел енергії, що забезпечує стабільне виробництво електроенергії для сучасного світу. Виникнення ідеї створення АЕС пов'язане з постійним зростанням потреби в енергії та зусиллями науковців і інженерів по знаходженню більш безпечних та економічно ефективних джерел енергії. Ядерна енергія стала відповіддю на ці потреби, і АЕС була розроблена як перша комерційна технологія виробництва електроенергії, що використовує ядерну енергію. Однією з головних переваг АЕС є її здатність забезпечувати стабільне та надійне виробництво електроенергії без залежності від погодних умов та великих коливань в попиті на енергію. Крім того, використання ядерної енергії дозволяє зменшити викид шкідливих речовин в атмосферу порівняно з іншими видами виробництва енергії.

АЕС є необхідною складовою енергетичного сектору багатьох країн, включаючи Україну, та забезпечують значну кількість електроенергії. Проте їх експлуатація пов'язана зі значними ризиками та витратами на будівництво, модернізацію та знезараження реакторів.

У світі багато країн активно використовують АЕС як для задоволення внутрішніх потреб, так і для експорту електроенергії. АЕС має велике значення для розвитку економіки країни, оскільки забезпечує стабільне та недороге виробництво електроенергії. Крім того, використання АЕС зменшує залежність країни від імпорту енергоресурсів, що є важливим з економічної та геополітичної точок зору.

Однак, на жаль, АЕС має й недоліки. Найбільш відомий недолік - це висока небезпека аварій та викидів радіації, які можуть масштабно позначитись на здоров'ї людей та довкілля. Також використання ядерної енергії створює проблему з утилізацією радіоактивних відходів, яка є складною та коштовною задачею. Внаслідок цього, деякі країни вже прийняли рішення про поступове відмовлення від енергетики, заснованої на ядерних реакторах, та переходять на альтернативні джерела енергії, такі як сонячна, вітрова, гідроенергетика та інші.

Україна є державою, яка активно використовує атомну енергетику для забезпечення своїх енергетичних потреб. Зараз у країні працює чотири АЕС: Запорізька, Южно-Українська, Рівненська та Хмельницька, які забезпечують значну частину електроенергії для України. Крім того, Україна є багатою на ядерні паливні ресурси, що дозволяє країні забезпечувати власні потреби в електроенергії та навіть експортувати її до інших країн.

АЕС є важливим елементом енергетичної системи України та мають велике значення для забезпечення стабільності електропостачання. Вони є ключовим фактором забезпечення енергетичної незалежності країни. Проте, після Чорнобильської катастрофи Україна була змушена зупинити роботу багатьох АЕС та відновлювати їх експлуатацію лише після великих витрат на модернізацію та підвищення рівня безпеки.

У дипломній роботі будуть детально розглянуті питання: різних аспектів АЕС, включаючи їх структуру, принцип дії, джерела радіації та небезпеки, які вони представляють для здоров'я людей. Методи оцінки ризиків ураження населення при аварії та важливість дотримання нормативної бази з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах також розглядаються. Ця тема має велике значення для України, де існує значна кількість АЕС, які потребують постійного контролю та

підтримки в безпечному стані. Результати цієї роботи можуть допомогти удосконалити існуючі методи оцінки ризиків та підвищити рівень безпеки населення в разі аварій на АЕС.

2.2 Радіаційна реальність: оцінка впливу радіації на життя та навколишнє середовище та її наслідки

Радіаційне забруднення навколишнього середовища може викликати серйозні наслідки для здоров'я людей та природи. Радіоактивні речовини, що потрапляють в ґрунт, водойми та повітря, можуть бути поглинуті рослинами та тваринами, що в результаті може призвести до забруднення харчових продуктів та тваринної продукції. Це може вплинути на здоров'я людей, які споживають ці продукти.

Радіація - це форма енергії, що випромінюється від радіоактивних речовин. Ця енергія може мати негативний вплив на здоров'я людини.

Найбільш небезпечними для людини є іонізуючі випромінювання, такі як гамма-випромінювання та рентгенівські промені. Ці види випромінювання можуть взаємодіяти з клітинами тіла та завдавати їм шкоди. Вони можуть пошкодити клітинну ДНК, що може призвести до раку та інших захворювань. Негативний вплив радіації на здоров'я людини залежить від дози випромінювання та тривалості її впливу. Невелика доза може не мати помітного впливу на здоров'я, але довготривалий вплив високої дози може призвести до серйозних захворювань та навіть смерті.

Діти та вагітні жінки є особливо вразливими до радіаційного впливу, оскільки він може негативно вплинути на їх розвиток та здоров'я, а його наслідки можуть передаватися наступним поколінням.

Люди, які проживають поруч з радіаційно небезпечними об'єктами або були в зоні аварії, належать до осіб з підвищеним ризиком радіаційного впливу. Вони можуть бути особливо чутливими до радіації, що може викликати не тільки

різноманітні захворювання, такі як рак і лейкемія, але й вплинути на їхню репродуктивну систему та психіку, проявляючись, наприклад, у вигляді тривоги та депресії. Тому люди, що проживають в районах з підвищеним рівнем радіації, повинні дотримуватися спеціальних заходів безпеки, щоб зменшити ризик негативного впливу радіації на їх здоров'я.

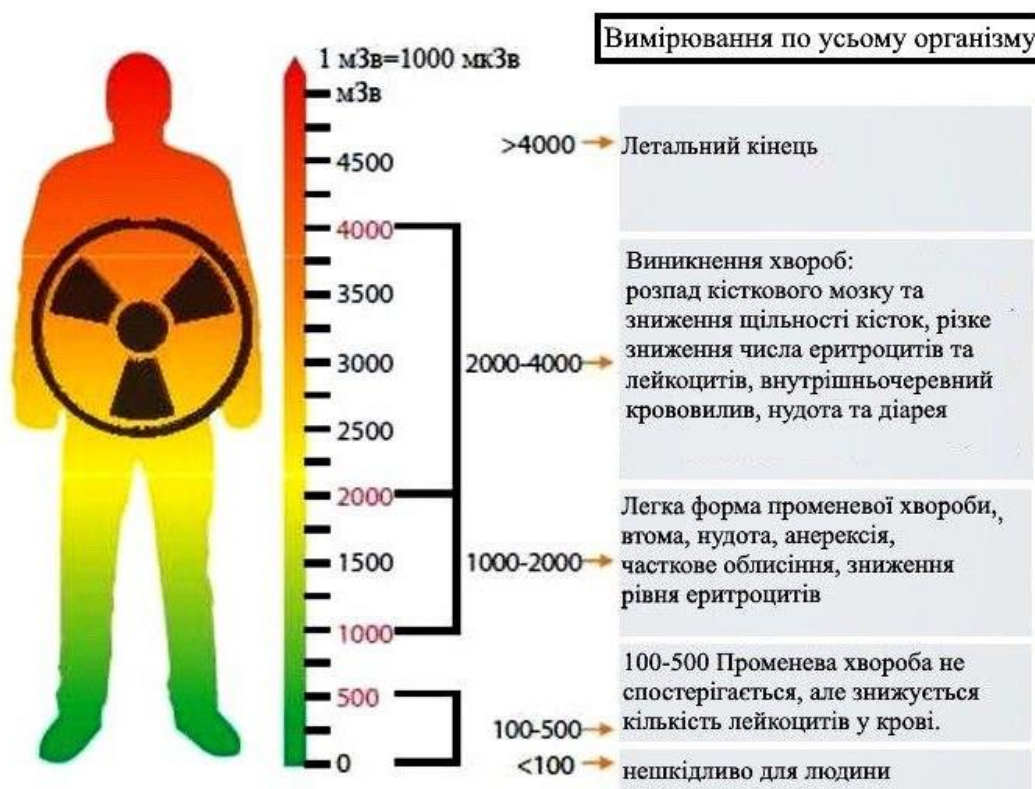

Рис. 2.2. Медичний вплив радіації на організм людини впродовж короткого часу

Крім того, після радіаційної аварії радіоактивні матеріали можуть потрапити в атмосферу та бути розповсюджені на великі відстані внаслідок вітру або водних потоків. Це може призвести до забруднення широких територій та зростання ризику виникнення онкологічних захворювань, збільшення захворюваності на серцево-судинні та інші захворювання. Підсумовуючи висвітлену інформацію, можна стверджувати, що радіація є серйозною загрозою для здоров'я людини. Тому, дотримання правил безпеки та мінімізація впливу радіації на людину є надзвичайно важливим завданням, яке потребує уваги та пильності всіх без винятку.

Радіація має потенційно шкідливий вплив на навколишнє середовище. Крім того, радіаційне забруднення може викликати значні наслідки для природи та екології загалом. Його вплив може бути пов'язаний зі зниженням рівня біорізноманіття в окремих районах внаслідок зменшення кількості тварин та рослин через радіоактивність. Радіоактивні речовини можуть потрапляти в навколишнє середовище через низку джерел, таких як випромінювальні матеріали, викиди з радіоактивних об'єктів, ядерні випробування, техногенні аварії та інші.

Одним з основних способів, яким радіація впливає на природу та екологію, є її здатність змінювати ДНК різних видів живих організмів. Це може призвести до мутацій, які можуть бути небезпечними для життя тварин та рослин, а також впливати на здоров'я людей, що вживають ці організми. Крім того, радіація може зменшувати кількість видів тварин та рослин, що може призвести до їх вимирання.

Радіаційне забруднення може негативно впливати на воду, ґрунт та повітря, забруднюючи їх радіоактивними речовинами. Це може мати наслідки, які призводять до того, що рослини та тварини, які живуть у забруднених районах, можуть стати небезпечними для споживання людиною, оскільки містять радіоактивні речовини. Крім того, радіоактивні речовини можуть проникати в ґрунт та воду, що в свою чергу може призводити до забруднення підземних вод та навколишнього .

Також, радіаційне забруднення може створювати й інші екологічні проблеми. Наприклад, відходи ядерної енергетики містять радіоактивні матеріали, що можуть залишатися небезпечними на протязі тисяч років. Це вимагає спеціальної уваги при зберіганні та утилізації відходів ядерної енергетики.

Крім того, радіаційне забруднення може мати серйозний економічний вплив.

Забруднені зони можуть стати непридатними для сільського господарства та рибальства, що може мати негативний вплив на економіку місцевих громад. Більше того, забруднені зони можуть стати непридатними для туризму, що може мати також негативний економічний вплив.

Загалом, радіаційне забруднення є надзвичайно складною проблемою, яка вимагає ретельного вивчення та відповідального управління. Оцінка ризиків та прийняття заходів для зменшення наслідків радіаційного забруднення є критичними кроками, які допоможуть зберегти довкілля та здоров'я людей. Враховуючи важливість цієї проблеми, необхідно вживати всіх можливих заходів для забезпечення безпеки населення та довкілля від можливих наслідків радіаційного забруднення.

2.3 Радіація: види та джерела

Радіація - це термін, який викликає асоціації з чимось страшним і небезпечним. Але що насправді означає радіація та які є її види? Радіація може бути природною або штучною, і вона оточує нас у повсякденному житті. Знання про різні види радіації можуть допомогти нам краще зрозуміти, як вона впливає на наше здоров'я та навколишнє середовище. У цьому розділі ми розглянемо різні види радіації та їх джерела, що допоможе нам зрозуміти більше про цю важливу тему.

Радіація є явищем, пов'язаним з випромінюванням енергії від джерела до навколишнього середовища у формі електромагнітних хвиль або частинок. Існує кілька видів радіації, які можуть бути класифіковані за різними критеріями:

- Іонізуюча радіація, яка здатна змінювати структуру атомів та молекул шляхом видалення електронів. Цей вид радіації може бути виділений з різних джерел, таких як природні радіонукліди, ядерні вибухи, радіоактивні відходи, медичні процедури та інші.
- Не іонізуюча радіація, яка не здатна змінювати структуру атомів та молекул, але може викликати теплову дію на тканини. Цей вид радіації включає в себе, наприклад, ультрафіолетове випромінювання та радіовипромінювання.

Джерелами радіації можуть бути як природні джерела, такі як гранітні формації, атмосферні явища та сонячне випромінювання, так і штучні джерела, які пов'язані з використанням ядерної енергії. Такі джерела включають у себе АЕС, ядерні випробування, промислові виробництва та інші джерела.

2.4 Радіаційна небезпека: вплив на здоров'я та органи

Радіація - це процес, коли енергія передається від атомів або молекул у вигляді частинок або хвиль. Радіація має потенційно шкідливий вплив на здоров'я людей та тварин, тому важливо мати знання про різні види радіації та їх джерела. Існує кілька видів радіації.

Радіація може бути представлена чотирма основними видами: альфа-, бета-, гамма- та нейтронною радіацією. Кожен з цих видів має відмінні властивості, способи виникнення та методи захисту.

→ Альфа-радіація виникає внаслідок розпаду важких радіоактивних елементів, таких як уран та радій. Альфа-частинки складаються з двох протонів та двох нейтронів, що надає їм значну масу та заряд. Ці частинки легко зупиняються шаром паперу або навіть шаром повітря, тому найбільш ефективним методом захисту є носіння захисної одяжі.

→ Бета-радіація виникає внаслідок розпаду радіонуклідів, таких як стронцій та технецій. Бета-частинки є електронами, що мають низьку масу та заряд. Їх можна зупинити за допомогою тонкого шару металу або пластику.

→ Гамма-радіація є електромагнітним випромінюванням, що виникає внаслідок розпаду радіонуклідів та ядерних реакцій. Гамма-промені мають дуже велику проникаючу здатність та можуть здійснювати іонізацію речовини на значних відстанях. Для захисту від гамма-випромінювання необхідно використовувати товсті шари металу або бетону.

→ Нейтронна радіація є потоком нейтронів, що виникають внаслідок ядерних реакцій або при проходженні космічних променів через атмосферу. Нейтрони мають нейтральний заряд та можуть проникати через багато речовин.

Радіація є однією з найбільш досліджуваних та важливих тем в науці і технології. Радіація може мати як позитивні, так і негативні наслідки, в залежності від її джерела та типу.

Рис. 2.3. Спектр електромагнітного випромінювання

Однією з основних проблем сучасного світу є радіація. Вона може виникати як в природному середовищі, так і штучно, тобто у результаті людської діяльності. Природне випромінювання виникає внаслідок розпаду радіоактивних елементів у ґрунті, повітрі та воді. Наприклад, радон - радіоактивний газ, який утворюється внаслідок розпаду радію - може накопичуватись у підвалах та інших закритих приміщеннях, що може бути шкідливим для здоров'я людей. Штучне випромінювання виникає під час проведення ядерних випробувань, виробництва та використання ядерної енергії. Ядерна енергетика є однією з найбільш ризикових галузей промисловості з точки зору радіаційної безпеки. У разі аварії на ядерній електростанції може статись викид радіоактивних речовин, який може мати дуже серйозні наслідки для здоров'я людей та навколишнього середовища. Іншим джерелом штучної радіації є медичні процедури, які використовують рентгенівські промені та інші види радіації для діагностики та лікування. Хоча такі процедури зазвичай безпечні, деякі люди можуть бути більш вразливими до шкідливих впливів радіації.

Рис. 2.4. Джерела радіаційного фону

Радіаційний фон - це природний рівень випромінювання, який є постійним у всьому світі. Джерелами радіаційного фону можуть бути як природні так і штучні джерела.

Природні джерела радіаційного фону включають у себе:

- космічне випромінювання, що приходить з космосу;
- радон, що утворюється внаслідок розпаду радіоактивних елементів у ґрунті та каменях;
- природні радіоізотопи, такі як калій-40, торій та уран, що містяться в ґрунті та скелях; космогенні ізотопи, що утворюються внаслідок взаємодії космічних променів з атмосферою.

Штучні джерела радіаційного фону включають у себе:

- ядерні випробування та ядерна енергетика;
- медичні процедури, що використовують радіоактивні речовини, такі як рентгенівські промені;
- промислові технології, що використовують радіоактивні речовини, такі як уранова промисловість, нафтова та газова промисловість;

- побутові джерела, такі як газові плити, телевізори, комп'ютери та інші електронні прилади.

Рис. 2.5. Штучні джерела радіаційного фону

Вплив джерел радіаційного фону на людей може бути шкідливим, якщо вони високої інтенсивності або якщо людина впродовж тривалого часу перебуває поруч з цими джерелами. Дозування радіації та контроль рівня радіаційного фону є важливими завданнями для забезпечення безпеки людей та довкілля.

Рис. 2.6. Допустимі та небезпечні дози опромінення

Теоретичні аспекти радіації є важливими для розуміння її впливу на людей та навколишнє середовище. Означення понять, що стосуються радіації, є першим кроком до розуміння цієї теми. Наприклад, радіаційна доза - це кількість енергії, яку поглинає тіло від радіоактивного випромінювання, а рівень дози радіації - це швидкість, з якою ця доза накопичується в тілі. Для вимірювання радіаційної дози використовують дозиметри, які можуть бути портативними або стаціонарними. Дозиметрія - це наука про вимірювання та оцінювання радіаційної дози.

Дозові еквіваленти - це міра ефективної дози радіації для різних типів випромінювання, які враховують різні рівні енергії та іонізуючу здатність випромінювання. Іншим важливим аспектом є дозові норми, які встановлюються урядами для захисту людей від шкідливих впливів радіації.

Рис. 2.7. Рівні радіоактивного опромінення

Крім того, теоретичні аспекти радіації також включають дослідження її впливу на здоров'я людей та екологію. Наприклад, радіаційна терапія використовується для лікування деяких видів раку, але може також призводити до побічних ефектів, таких як пошкодження здорових тканин.

2.5 Систематизація радіаційних випромінювань та встановлення найвищого рівня небезпеки

Радіація є складною але цікавою темою, яка постійно насторожує людство своїми можливими наслідками, але й вчить нас розуміти природу та використовувати її корисно. Радіація є потенційно небезпечною для здоров'я людини, оскільки її вплив може мати різні наслідки в залежності від типу радіації та тривалості опромінення. Альфа-, бета-, гамма- та нейтронна радіація можуть впливати на організм людини різними способами. Альфа- та бета-частинки відносно важкі та мають низьку проникливість, тому вони зазвичай не проникають через здорову шкіру, але можуть бути шкідливими при вдиханні або при з'їданні забрудненої їжі або води. Гамма- та нейтронна радіація мають високу проникливість і можуть проникнути через тіло людини, що може призвести до ураження внутрішніх органів та пошкодження ДНК.

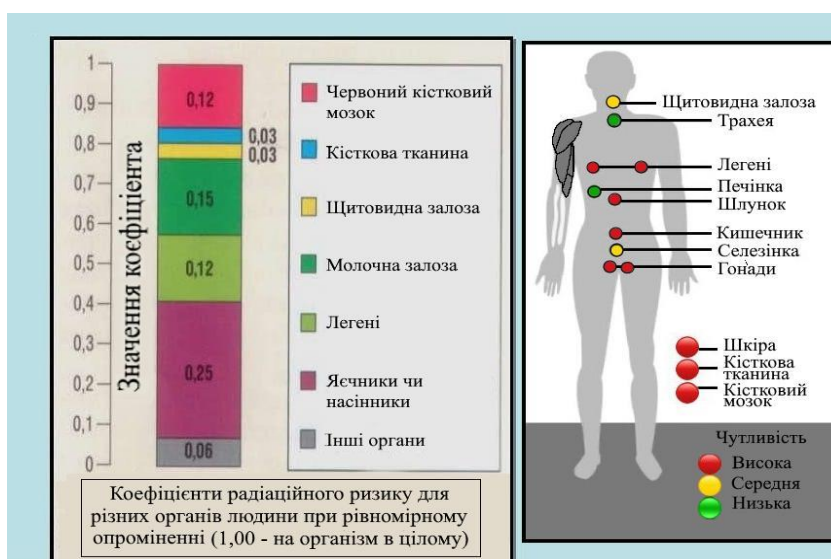

Рис. 2.8. Вплив радіації на органи людини, сприйнятливість до іонізуючого випромінювання

Короткочасне опромінення може призвести до радіаційної хвороби, яка проявляється ураженням кісткового мозку, лейкоцитів, а також нанесенням шкоди внутрішнім органам і системам організму. Симптоми радіаційної хвороби зазвичай включають головний біль, нудоту, блювоту, слабкість, болі в м'язах, втому, покриття потом та інші.

Тривале опромінення може призвести до раку та інших захворювань, які пов'язані з радіацією. Тривале опромінення може бути наслідком професійної діяльності, яка пов'язана з радіацією, наприклад, роботи у ядерній енергетиці або з використанням рентгенівських променів. Наслідки тривалого опромінення зазвичай проявляються через десятиліття після контакту з радіацією і можуть бути різними, включаючи рак, захворювання щитоподібної залози, аномалії плода та інші. Для оцінки ризиків впливу радіації на здоров'я людини використовуються дозиметри, які дозволяють виміряти рівень опромінення. Заходи з мінімізації шкідливого впливу радіації на здоров'я людини включають використання засобів індивідуального захисту, контроль рівня радіації в навколишньому середовищі та використання технологій, які мінімізують вплив радіації.

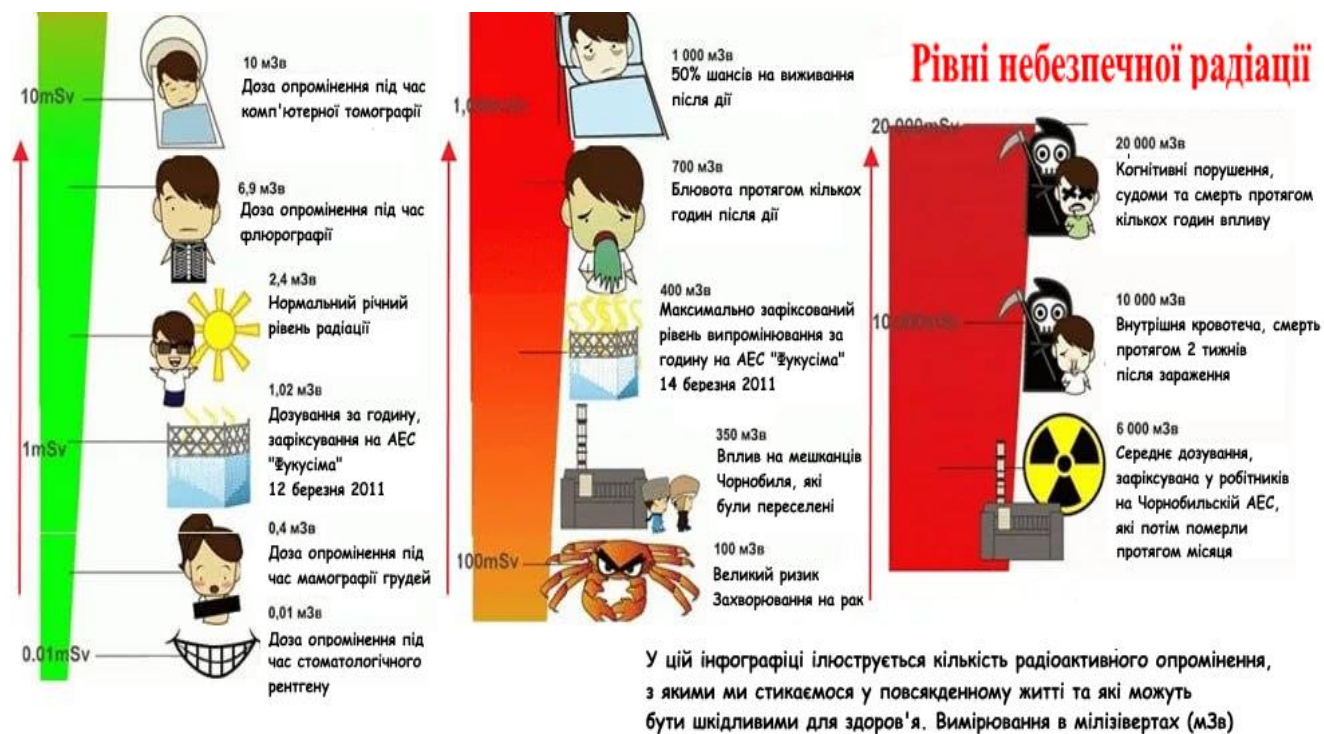

Рис. 2.9. Рівні небезпечної радіації для людини

Одним з важливих аспектів вивчення радіації є її класифікація на різні типи, що дозволяє оцінювати їх вплив на здоров'я людини та визначити найбільш небезпечний вид радіаційного випромінювання. Радіаційні випромінювання можуть бути класифіковані за різними ознаками, зокрема за типом випромінювання, енергією, джерелом випромінювання, способом проникнення тощо.

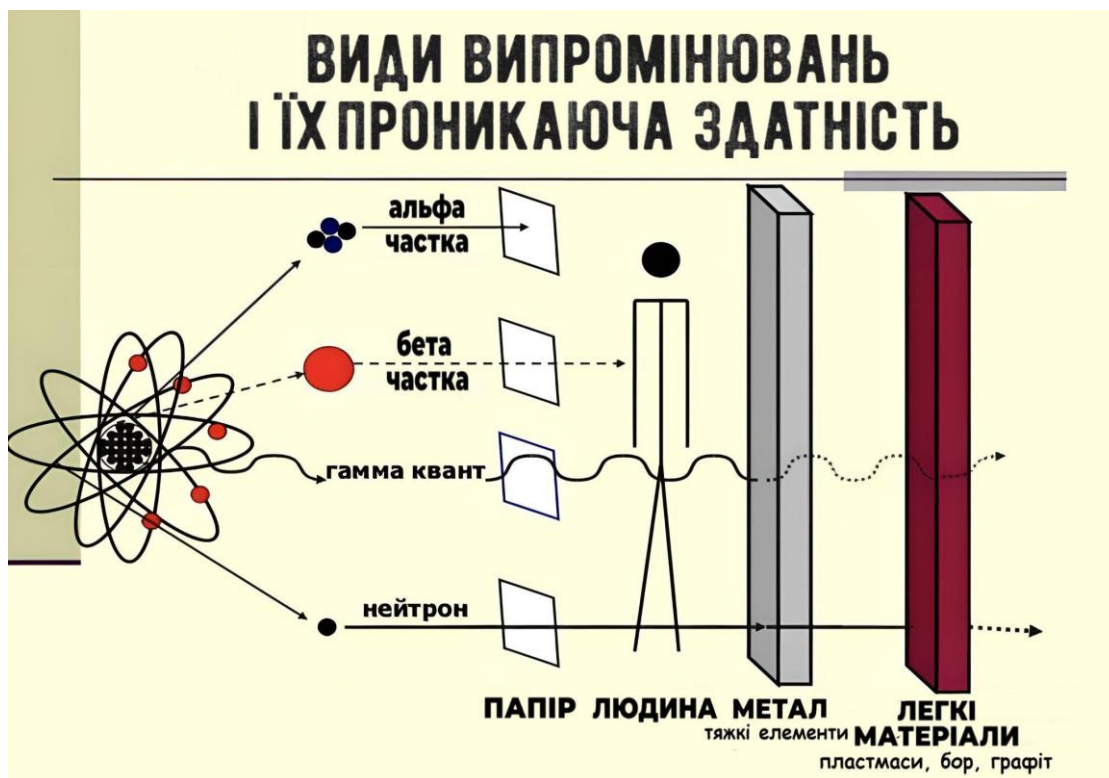

Рис. 2.10. Види випромінювань і їх проникаюча здатність

Одним з найбільш поширених і важливих видів класифікації є поділ на альфа-, бета-, гамма- та нейтронну радіацію. Альфа-випромінювання представляє собою потік частинок, які складаються з ядра гелію, що має два протони та два нейтрони. Ці частинки важкі та досить великі, тому не можуть пройти крізь тонкі металеві екрани. Однак, якщо вони потрапляють в організм через дихальні або травні шляхи або через порушену шкіру, вони можуть завдати значної шкоди здоров'ю. Бета-випромінювання представляє собою потік електронів, що випромінюються ядрами атомів. Ці електрони менші та швидші, ніж альфа-частинки, тому можуть пройти крізь тонкі металеві екрани. Однак, якщо вони потрапляють в організм, вони можуть завдати значної шкоди, особливо якщо джерело випромінювання перебуває в

безпосередній близькості до тіла. Гамма-випромінювання представляє собою потік фотонів з високою енергією, що випромінюються від джерела випромінювання. Ці фотони найменші та найшвидші, тому можуть пройти крізь багато різних матеріалів, включаючи тіло людини. Гамма-випромінювання може бути найбільш небезпечним для здоров'я.

Згідно з класифікацією радіаційного випромінювання, найбільш небезпечним є іонізуюче випромінювання, до якого належать альфа-, бета-, гамма- та нейтронне випромінювання. Проте, відносна небезпека кожного типу випромінювання залежить від дози, тривалості опромінення та інших факторів, що впливають на ефективну дозу, отриману організмом. Наприклад, короткочасне опромінення альфа-випромінювання може бути менш небезпечним, ніж тривале опромінення гамма-випромінювання з тією ж самою дозою. Тому, небезпека радіаційного випромінювання повинна оцінюватись комплексно, з урахуванням всіх факторів.

2.6. Оцінка нормативно-правової бази безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах: аналіз КОДЕКСУ ЦЗ та відповідних законодавчих актів

Нормативна база з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах є дуже важливою складовою системи безпеки населення та промисловості. У багатьох країнах світу, включаючи Україну, існують законодавчі та нормативні акти, які регулюють питання безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах.

Українська нормативна база в цій сфері включає такі документи, як Закон України "Про захист населення від іонізуючого випромінювання", "Правила радіаційної безпеки України", "Державні санітарні норми і правила радіаційної безпеки населення" та інші.

"Нормативна база з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах" - це комплекс правових документів, які регулюють питання безпеки на об'єктах, де працюють з радіоактивними матеріалами. Ця нормативна база складається з багатьох законів, кодексів та правових документів. Деякі з них перераховані нижче:

- КОДЕКС ЦЗ - Цивільний Кодекс України, який встановлює загальні принципи цивільного права, в тому числі і в галузі поводження з радіоактивними матеріалами.

- Закон України "Про захист населення від іонізуючого випромінювання" - основний закон, який регулює питання безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах. Він встановлює правила поводження з радіоактивними матеріалами та визначає відповідальність за їх порушення.

- "Правила радіаційної безпеки України" - документ, який містить вимоги щодо організації безпечної діяльності на радіаційно небезпечних об'єктах. Вони встановлюють гранично допустимі рівні опромінення та містять вимоги до організації радіаційного контролю та моніторингу.

- "Державні санітарні норми і правила радіаційної безпеки населення" - документ, який встановлює гранично допустимі рівні опромінення для населення та працівників, які працюють на радіаційно небезпечних об'єктах. Вони також містять вимоги щодо організації радіаційного контролю та моніторингу.

- "Правила ліцензування підприємств, установ та організацій на право здійснення діяльності з поводження з радіоактивними відходами" - цей документ містить вимоги до організацій, які займаються поводженням з радіоактивними відходами. Вимоги стосуються забезпечення безпеки при зборі, транспортуванні, зберіганні та утилізації радіоактивних відходів. Ці правила встановлюють процедуру отримання ліцензії на здійснення діяльності з радіоактивними відходами та вимоги до документації, необхідної для ліцензування.

- "Правила ведення Державного реєстру джерел іонізуючого випромінювання" - цей документ містить вимоги до організацій, які мають джерела іонізуючого випромінювання, щодо ведення Державного реєстру джерел. Документ встановлює порядок внесення даних до реєстру та вимоги до якості цих даних. Мета цього реєстру - забезпечення контролю за рівнем іонізуючого випромінювання на території України.

- Закон України "Про захист населення від іонізуючого випромінювання" - цей закон встановлює правову базу з питань захисту населення від іонізуючого

випромінювання. Він містить вимоги щодо захисту населення від радіаційної небезпеки, встановлює порядок регулювання питань радіаційного захисту, а також правові гарантії для населення.

- "Кодекс України про адміністративні правопорушення" - це законодавчий акт, який встановлює відповідальність за порушення адміністративного законодавства в Україні. У ньому містяться норми, які стосуються порушень у галузі радіаційної безпеки, зокрема порушення вимог щодо ліцензування, поводження з радіоактивними матеріалами та забруднення довкілля радіоактивними речовинами. За порушення цих норм можуть бути нараховані адміністративні штрафи або інші види адміністративного покарання.

- "Кодекс України про адміністративну відповідальність за порушення правил поводження з радіоактивними відходами" - це законодавчий акт, який встановлює відповідальність за порушення правил поводження з радіоактивними відходами. У ньому містяться норми, які регулюють порядок зберігання, перевезення, обробки та знешкодження радіоактивних відходів. За порушення цих норм можуть бути нараховані штрафи або інші види адміністративного покарання.

- "Правила ведення Державного реєстру радіаційного захисту населення та територій" - це документ, який встановлює правила ведення Державного реєстру радіаційного захисту населення та територій. В реєстрі зберігаються дані про радіаційну обстановку на території України та заходи, які приймаються для захисту населення від іонізуючого випромінювання. Цей документ допомагає забезпечити ефективний контроль за радіаційною обстановкою в країні та та оцінити ризики виникнення небезпеки для населення внаслідок впливу радіаційних факторів. Реєстр також містить інформацію про всі радіаційні джерела, які знаходяться на території України, та про відходи ядерного палива та радіоактивні матеріали. Правила ведення Державного реєстру радіаційного захисту населення та територій встановлюють порядок збирання та обробки інформації, а також управління реєстром. Це допомагає забезпечити надійність і точність даних, необхідних для ефективного контролю за радіаційною обстановкою та здійснення заходів зі зменшення впливу іонізуючого випромінювання на населення.

Основна мета нормативної бази, яка складається з багатьох законів, кодексів та правових документів, полягає в забезпеченні безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах та захисту населення від іонізуючого випромінювання. Ці документи встановлюють правові норми та вимоги, які регулюють питання поводження з радіоактивними матеріалами, забезпечують ефективний контроль за радіаційною обстановкою в країні, ліцензування та дотримання правил безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, а також встановлюють механізми відповідальності за порушення цих вимог.

Основною метою є забезпечення безпеки населення та збереження навколишнього середовища від радіаційної небезпеки.

Основна мета нормативних актів полягає у забезпеченні безпеки населення та працівників на радіаційно небезпечних об'єктах. Вони встановлюють норми та правила, щодо захисту від іонізуючого випромінювання, вимоги до проектування, будівництва та експлуатації таких об'єктів, а також процедури забезпечення безпеки під час різних етапів їх життєвого циклу.

Нормативна база з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах також передбачає проведення регулярних перевірок та оцінок стану безпеки на цих об'єктах. Для цього встановлюються процедури атестації та сертифікації, а також інші механізми контролю та моніторингу.

Нормативна база з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах включає ряд документів, що регулюють процедури реєстрації радіоактивних речовин та джерел випромінювання, встановлюють відповідальність за порушення законодавства у цій сфері, а також правила транспортування радіоактивних матеріалів. Держава використовує міжнародні стандарти та рекомендації МАГАТЕ з питань радіаційної безпеки для розробки та впровадження національних нормативних актів.

Згідно з законодавством, на підприємствах, де здійснюється робота з радіоактивними речовинами або джерелами випромінювання, повинна працювати служба радіаційного контролю, яка забезпечує дотримання вимог радіаційної безпеки та контролює радіаційний стан приміщень, обладнання та персоналу. Такі

підприємства мають отримати ліцензії на право виконання робіт з ядерної енергетики відповідно до процедур, встановлених нормативними актами. Наприклад, "Правила ліцензування підприємств, установ та організацій на право здійснення діяльності з поводження з радіоактивними відходами" визначають вимоги до підприємств, що займаються поводженням з радіоактивними відходами, а "Правила ведення Державного реєстру джерел іонізуючого випромінювання" встановлюють процедури реєстрації джерел іонізуючого випромінювання.

Важливо підкреслити, що ефективність нормативної бази з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах значно залежить від її реалізації та контролю за її виконанням. В Україні за виконанням цих завдань відповідає Державна служба ядерного регулювання України (Держатомрегулювання), яка забезпечує державний контроль за додержанням вимог безпеки на ядерних об'єктах.

Україна є країною, яка має значну кількість радіаційно небезпечних об'єктів, серед яких зокрема знаходяться атомні електростанції, ядерні установки та інші промислові підприємства, які займаються роботою з радіоактивними матеріалами. З метою забезпечення безпеки на цих об'єктах, Державна служба ядерного регулювання України (Держатомрегулювання) встановлює вимоги та стандарти щодо радіаційної безпеки. Оператори цих об'єктів несуть повну відповідальність за виконання цих вимог та за забезпечення безпеки працівників та населення в цілому. З метою контролю за виконанням цих вимог та за забезпеченням належного рівня радіаційної безпеки, Держатомрегулювання проводить регулярний моніторинг та перевірки на радіаційно небезпечних об'єктах.

Цивільний кодекс України є одним з основних документів, що встановлює правила та принципи поводження з майном, у тому числі й з радіоактивними матеріалами, тому він є важливим для регулювання діяльності підприємств та інших структур, що мають справу з радіоактивними відходами та матеріалами.

➤ Цивільний кодекс України (ЦКУ) є основним законом, який регулює цивільні відносини в Україні. Він містить загальні принципи цивільного права, в тому числі і в галузі поводження з радіоактивними матеріалами.

Кодекс містить правила щодо відшкодування шкоди, яка може виникнути в результаті неправильного поводження з радіоактивними матеріалами. Також в ньому визначені права та обов'язки сторін цивільних правовідносин у сфері поводження з радіоактивними матеріалами, зокрема укладання договорів на перевезення та зберігання радіоактивних матеріалів.

Крім того, ЦКУ містить норми, що стосуються відповідальності за порушення правил поводження з радіоактивними матеріалами. Наприклад, відповідно до статті 209 ЦКУ, у разі завдання шкоди в результаті порушення правил поводження з радіоактивними матеріалами, винний повинен відшкодувати шкоду потерпілому.

Таким чином, Цивільний кодекс України є важливим документом для регулювання цивільних відносин в галузі поводження з радіоактивними матеріалами, забезпечуючи правову базу для регулювання цієї сфери та захист прав та інтересів учасників цивільних правовідносин.

Нормативна база з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах включає в себе законодавчі акти, норми технічної безпеки, правила технічної експлуатації, інструкції з безпеки, рекомендації з безпеки та інші документи. Всі ці документи мають на меті забезпечити безпеку працівників, населення та навколишнього середовища в умовах роботи з радіоактивними матеріалами.

За порушення норм безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах передбачені суворі санкції, включаючи штрафні санкції, адміністративну відповідальність та кримінальну відповідальність. Тому виконання вимог нормативної бази є дуже важливим для забезпечення безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах.

Законодавство в галузі радіаційної безпеки містить в собі ряд норм та правил, які встановлюють вимоги до поводження з радіоактивними матеріалами та безпечного функціонування радіаційно небезпечних об'єктів. Ці вимоги не тільки забезпечують безпеку людей, але й визначають суворі санкції за їх порушення, зокрема штрафні санкції, адміністративну відповідальність та кримінальну відповідальність. Тому дотримання вимог нормативної бази є надзвичайно важливим для забезпечення безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, які мають потенційну загрозу для життя та здоров'я людей та навколишнього середовища.

Один з основних законодавчих документів в галузі цивільного права, який також має значний вплив на цю проблему, це Цивільний Кодекс України.

Українська нормативна база в галузі безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах є однією з найбільш розвинених і включає низку важливих документів. Закон України "Про захист населення від іонізуючого випромінювання" є основним документом, який визначає правові основи забезпечення радіаційної безпеки населення в Україні. Він містить вимоги щодо організації захисту населення від радіаційної небезпеки, визначає відповідальність за порушення законодавства у цій сфері, встановлює порядок державного нагляду та контролю за дотриманням норм радіаційної безпеки.

Закон України "Про захист населення від іонізуючого випромінювання" є основним законодавчим актом, який регулює питання забезпечення радіаційної безпеки населення в Україні. Цей закон містить вимоги щодо організації захисту населення від радіаційної небезпеки, включаючи норми та правила поведінки з радіоактивними матеріалами та джерелами випромінювання, а також встановлює відповідальність за порушення законодавства у цій сфері. Закон також визначає порядок державного нагляду та контролю за дотриманням норм радіаційної безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах та в інших ситуаціях, що пов'язані з можливим випромінюванням. Дотримання вимог законодавства з радіаційної безпеки дозволяє забезпечити належний захист населення та довкілля від можливих наслідків випромінювання.

У сфері радіаційної безпеки в Україні існують такі нормативні документи, як Закон "Про захист населення від іонізуючого випромінювання", "Правила радіаційної безпеки України", "Державні санітарні норми і правила радіаційної безпеки населення" та інші.

"Правила радіаційної безпеки України" визначають вимоги щодо забезпечення безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, включаючи заходи щодо запобігання виникненню аварійних ситуацій, ліквідації їх наслідків, а також заходи щодо радіаційного контролю.

"Правила радіаційної безпеки України" є одним із ключових документів у галузі ядерної та радіаційної безпеки в Україні. Вони містять вимоги щодо забезпечення безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, таких як атомні електростанції, підприємства, що пов'язані з використанням радіоактивних матеріалів та ізотопів, джерела іонізуючого випромінювання тощо.

У "Правилах радіаційної безпеки України" встановлені заходи щодо запобігання виникненню аварійних ситуацій, а також щодо ліквідації їх наслідків. Зокрема, ці заходи включають розроблення планів евакуації та захисту населення у разі аварій на радіаційно небезпечних об'єктах.

Крім того, "Правила радіаційної безпеки України" містять вимоги щодо радіаційного контролю, тобто системи моніторингу радіаційної обстановки на території об'єктів і навколишнього середовища, які дозволяють своєчасно виявляти випадки перевищення допустимих рівнів радіаційної активності та приймати необхідні заходи.

Державні санітарні норми і правила радіаційної безпеки населення встановлюють гранично допустимі рівні опромінення для населення та працівників, які працюють на радіаційно небезпечних об'єктах. Вони також містять вимоги щодо організації радіаційного контролю та моніторингу.

Державні санітарні норми і правила радіаційної безпеки населення є невід'ємною частиною нормативної бази України в сфері радіаційної безпеки. Ці документи встановлюють максимально допустимі рівні опромінення для населення та працівників, які працюють на радіаційно небезпечних об'єктах.

Крім того, вони визначають вимоги щодо організації системи радіаційного контролю та моніторингу для забезпечення безпеки населення та працівників у радіаційно небезпечних умовах. Застосування цих норм та правил є обов'язковим для всіх організацій, що мають відношення до використання радіоактивних речовин та джерел випромінювання, з метою забезпечення високого рівня радіаційної безпеки населення та довкілля.

Крім основних документів, які регулюють питання безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, до нормативної бази також входять нормативні акти, що

стосуються ліцензування на право виконання робіт з ядерної енергетики. Ці акти, такі як "Правила ліцензування підприємств, установ та організацій на право здійснення діяльності з поводження з радіоактивними відходами" та "Правила ведення Державного реєстру джерел іонізуючого випромінювання", є додатковими засобами контролю за безпекою.

"Правила ліцензування підприємств, установ та організацій на право здійснення діяльності з поводження з радіоактивними відходами" є нормативним актом, який визначає порядок та умови ліцензування підприємств, установ та організацій на право здійснення діяльності з поводження з радіоактивними відходами. Ці правила містять вимоги до забезпечення безпеки при здійсненні такої діяльності, включаючи вимоги до зберігання та транспортування радіоактивних відходів, проведення радіаційного контролю та моніторингу.

"Правила ліцензування підприємств, установ та організацій на право здійснення діяльності з поводження з радіоактивними відходами" визначають вимоги щодо ліцензування підприємств, установ та організацій, які здійснюють діяльність з поводження з радіоактивними відходами. Ці правила встановлюють порядок видачі, переоформлення, анулювання та скасування ліцензій на право здійснення діяльності з поводження з радіоактивними відходами.

Ліцензування є важливим етапом в регулюванні діяльності з поводження з радіоактивними відходами, оскільки забезпечує контроль за дотриманням вимог нормативної бази у цій галузі. У разі порушення вимог нормативної бази підприємства, установи та організації, які здійснюють діяльність з поводження з радіоактивними відходами, можуть підпадати під адміністративну та кримінальну відповідальність.

Окрім того, правила ліцензування передбачають вимоги щодо фінансового забезпечення діяльності з поводження з радіоактивними відходами та їх утилізації. Ці вимоги допомагають забезпечити ефективність та безпеку діяльності підприємств, установ та організацій у галузі поводження з радіоактивними відходами.

"Правила ведення Державного реєстру джерел іонізуючого випромінювання" визначають порядок ведення реєстру джерел іонізуючого випромінювання в Україні. Ці правила встановлюють вимоги до організації та проведення радіаційного моніторингу, а також до формування та зберігання інформації про джерела іонізуючого випромінювання. Реєстр є важливим інструментом для контролю за рівнем опромінення в Україні та забезпечення безпеки населення від радіаційних ризиків.

Вони є додатковими засобами контролю за безпекою на радіаційно небезпечних об'єктах та визначають вимоги щодо ліцензування, поводження з радіоактивними відходами та ведення реєстру джерел іонізуючого випромінювання. Ці нормативні акти мають на меті забезпечення додаткового контролю за безпекою та зниження ризиків для населення та працівників, які займаються роботою на радіаційно небезпечних об'єктах.

Важливим законодавчим актом, який визначає відповідальність за порушення адміністративного законодавства в Україні є "Кодекс України про адміністративні правопорушення"

"Кодекс України про адміністративні правопорушення" є законодавчим актом, який встановлює відповідальність за порушення адміністративного законодавства в Україні, включаючи порушення у галузі радіаційної безпеки. Цей Кодекс містить норми, які встановлюють відповідальність за порушення вимог щодо ліцензування, поводження з радіоактивними матеріалами та забруднення довкілля радіоактивними речовинами. За такі порушення можуть бути накладені адміністративні штрафи або інші види адміністративного покарання, які передбачені в цьому Кодексі. Окрім того, Кодекс України про адміністративні правопорушення встановлює процедури здійснення контролю за дотриманням законодавства в галузі радіаційної безпеки та механізми реагування на порушення норм.

"Правила ведення Державного реєстру радіаційного захисту населення та територій" - це нормативний документ, який визначає порядок ведення реєстрування даних про радіаційний захист населення та територій в Україні. В ньому містяться вимоги до збирання, обробки та зберігання інформації про

радіаційну ситуацію в різних регіонах країни. Метою цих правил є забезпечення моніторингу та аналізу стану радіаційної безпеки населення та територій для забезпечення належного рівня захисту від впливу радіації.

Розвиток та покращення нормативної бази в сфері безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах є постійним процесом, особливо з урахуванням зростаючої кількості таких об'єктів та необхідності забезпечення безпеки населення та довкілля. Держава виконує ключове завдання забезпечення безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, і для цього важливо забезпечувати належне виконання нормативної бази та контроль за безпекою на об'єктах.

РОЗДІЛ 3. АВАРІЯ НА АЕС: РИЗИКИ ТА ОЦІНКА ВПЛИВУ НАСЕЛЕННЯ

3.1. Аварія на АЕС: вибір методу оцінки ризиків для захисту населення

У випадку аварії на ядерній електростанції (АЕС), оцінка ризиків ураження населення є надзвичайно важливим завданням. Існує багато різних методів оцінки ризиків, які можуть бути використані для оцінки наслідків аварії. В залежності від умов, дослідник може вибрати різні методи оцінки ризиків.

Один із можливих методів оцінки ризиків ураження населення при аварії на АЕС - це математичні моделі, які базуються на стохастичних процесах. Ці моделі можуть враховувати різні фактори, такі як метеорологічні умови, тип та розмір реактора, кількість викинутих радіоактивних речовин та інші. Такі моделі можуть бути використані для прогнозування ризику ураження населення в залежності від часу та простору.

Інший можливий метод - це експертна оцінка ризиків. В цьому випадку експерти з різних галузей можуть бути запрошені для визначення ризиків ураження населення. Експертна оцінка може бути корисною, оскільки вона може враховувати широкий спектр факторів, які не можуть бути враховані в математичних моделях. Однак, такий метод оцінки ризиків може бути менш точним та пов'язаним з певним ризиком суб'єктивності.

Ще один метод - це використання історичних даних та досвіду. Цей метод оцінки ризиків базується на аналізі результатів попередніх аварій на АЕС та визначенні їх впливу на населення. Однак, цей метод може бути менш точним, оскільки кожна аварія є унікальною і може мати різний вплив на навколишнє середовище та населення, залежно від різних факторів, таких як тип реактора, час тривалості аварії, метеорологічні умови, тощо. Тому, використання історичних даних та досвіду може дати загальне уявлення про можливий вплив аварії на населення та довкілля, але для точної оцінки ризиків необхідно використовувати додаткові методи.

Для отримання більш точної оцінки ризиків ураження населення при аварії на АЕС можна також використовувати математичні моделі, які дозволяють прогнозувати розповсюдження радіоактивного забруднення в навколишньому середовищі та оцінювати його вплив на населення. Моделі можуть бути статистичними або фізичними, залежно від використовуваних підходів та даних.

У загальному, для оцінки ризиків ураження населення при аварії на АЕС необхідно використовувати комплексний підхід, який включає в себе аналіз параметрів АЕС, метеорологічних умов, місцевих умов, історичних даних та досвіду, а також використання математичних моделей. Тільки такий підхід може забезпечити максимально точну оцінку ризиків та допомогти в розробці ефективних планів дій для мінімізації наслідків аварії на АЕС та захисту населення та навколишнього середовища.

3.2. Розрахунок ризику ураження населення при аварії на АЕС

Вихідні данні: На ЗАЕС виникла аварія. Зруйнований один з ядерних реакторів типу Реактор ВВЕР-1000. В атмосферу викинуто 50% радіоактивних речовин. Час аварії день. Метеорологічні умови в місті аварії наступні: вітер на висоті 10 м від поверхні Землі дме в напрямку ОНГ зі швидкістю $V_{10} = 5.5$ м/с; хмарність - змінна (середня); об'єкт народного господарювання віддалений від району аварії на відстані $L_x = 30$ км (Нікополь).

1. Розрахувати та накреслити межі зон радіоактивного забруднення та місцезнаходження ОНГ.

Розрахунок

Для розрахунку меж радіоактивного забруднення можна скористатися моделлю ймовірності надходження радіонуклідів на землю. Для цього необхідно використовувати такі параметри:

- швидкість вітру $V_{10} = 5.5$ м/с;
- висота викиду $H = 100$ м;

- час викиду $t = 24$ години = 86400 с;
- концентрація радіоактивних речовин в повітрі $C = 50\%$ (0.5);
- відстань від місця аварії до об'єкта народного господарювання $Lx = 30$ км = 30000 м;
- координати місця аварії (за наявною інформацією не надаються, тому їх можна вважати відомими точками на площині).

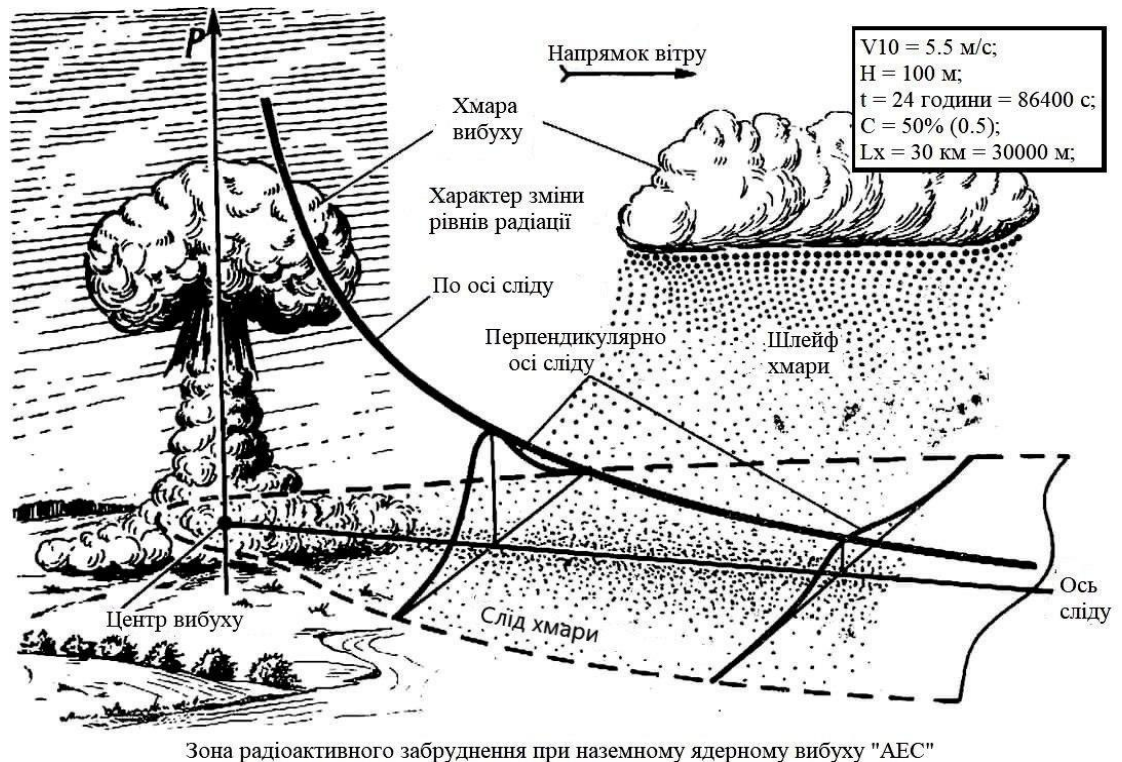

Рис. 3.1. Зона радіоактивного забруднення при наземному вибуху “АЕС”

Радіоактивне зараження (РЗ)

Зони радіаційного забруднення місцевості та їх характеристика при наземному ядерному вибуху радіоактивні частинці, випадаючи з хмари на землю, утворюють зону РЗ (слід), довжина якої може досягати кількох сотень км. При цьому заражається місцевість, будівлі, споруди, посіви, водойми тощо. Радіоактивне зараження (РЗ) є серйозною проблемою, що виникає при ядерних вибухах і може мати значний вплив на здоров'я людей і навколишнє середовище. Зони радіаційного забруднення визначаються в залежності від масштабу вибуху, погодних умов та інших факторів, і вони потребують негайного вжиття заходів для мінімізації поширення забруднення та захисту населення. Додатково, необхідно уважно

моніторити рівень радіації в зоні РЗ та проводити регулярні оцінки наслідків, щоб вжити відповідних заходів для запобігання подальшому поширенню радіоактивного зараження.

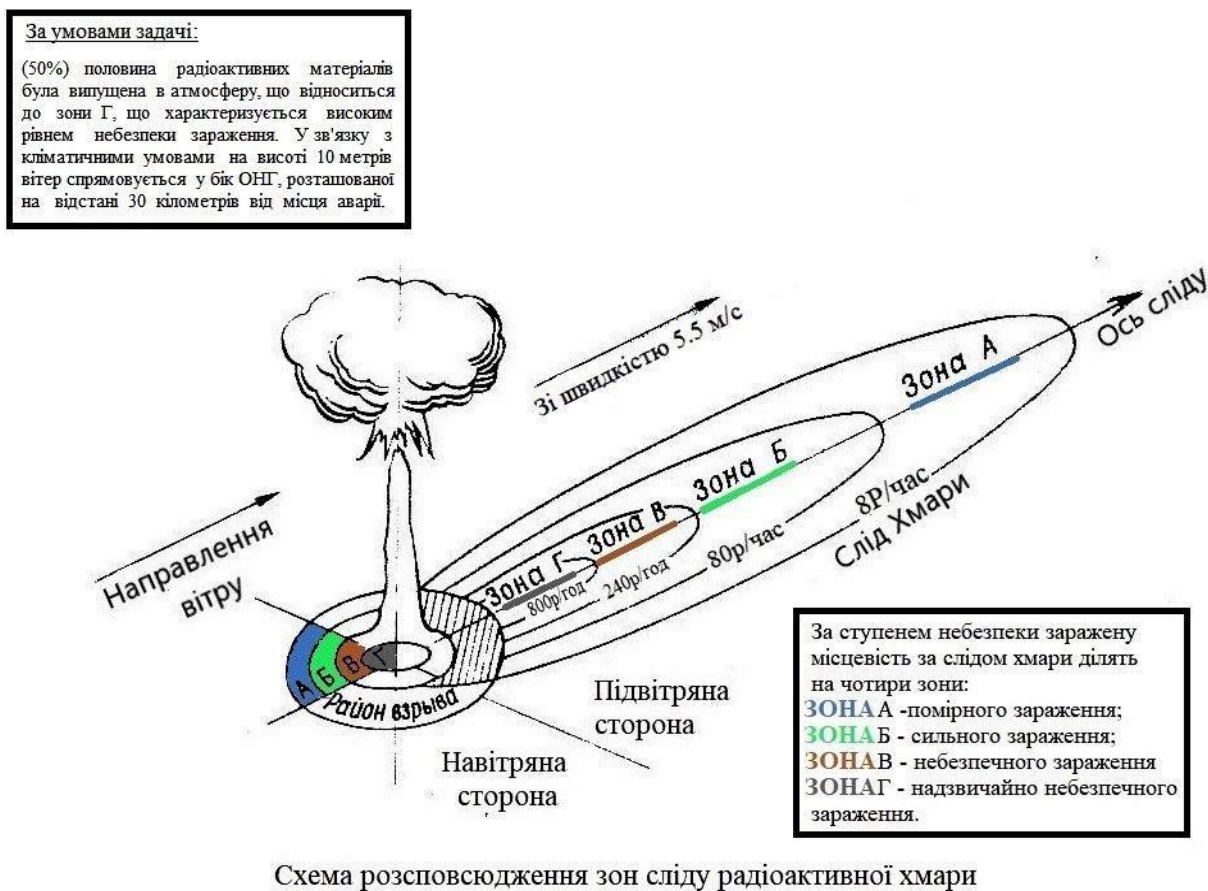

Рис. 3.2. Схема розповсюдження зон сліду радіоактивної хмари

Для побудови меж зони радіоактивного забруднення можна скористатися таким алгоритмом:

1. Визначити швидкість поширення радіоактивних речовин з допомогою формули:

$$V = V_{10} * (H/10)^{1/2}$$

де H - висота викиду, V_{10} - швидкість вітру на висоті 10 м.

$$V = 5.5 * (100 \div 10)^{1/2} = 17.43 \text{ м/с}$$

2. Визначити дальність поширення радіоактивних речовин за час викиду :

$$L = V * t$$

$$L = 17.43 * 86400 = 1508832 \text{ м}$$

3. Визначити приблизний час за який вся радіоактивна хмара після аварії на АЕС накрис об'єкт народного господарювання:

$$t_{\text{ОНГ}} = \frac{L_x}{V} \times 120$$

$$t_{\text{ОНГ}} = \frac{30000}{17.43} \times 120 = 0.47 \text{ години} = 28.6 \text{ хвилини}$$

4. Розрахувати площу кола, що відповідає зоні радіоактивного забруднення:

$$S = \pi * L^2$$

$$S = 3.14 * 1508832^2 = 7.16 * 10^{12} \text{ м}^2$$

5. Розрахувати відстань, на якій концентрація радіоактивних речовин стає менше за задане значення С:

$$L_c = (C/4\pi)^{1/3} * L$$

$$L_c = (0.5/4\pi)^{1/3} * 1508832 = 27449 \text{ м}$$

6. Побудувати кільцеву межу зони радіоактивного забруднення за допомогою променів.

7. Починаючи з об'єкта народного господарювання, провести промінь довжиною L_x , який вказує напрямок до місця аварії. З точки зв'язку між об'єктом і центром зони радіоактивного забруднення провести ще один промінь довжиною L_c , який вказує напрямок на межу зони. Таким чином, межа зони буде утворена кільцем

з центром в точці зв'язку і радіусом L_c . При необхідності, можна провести додаткові промені від інших точок зв'язку, щоб отримати більш точну форму межі зони.

Будуємо кільцеву межу зони радіоактивного забруднення за допомогою променів. Для цього можна використовувати геометричний алгоритм з використанням відрізків та кутів.

- Позначити на площині точку O , яка відповідає місцю аварії.
- Намалювати відрізок OA , де точка A - це точка перетину променя вітру з колом радіусом L .
- Розмітити на відрізку OA відрізок OB довжиною L_c .
- Побудувати коло з центром в точці O та радіусом OB .
- Межа зони радіоактивного забруднення буде кільцем з радіусами OA та OB .
- Продовжити побудову межі зони радіоактивного забруднення на всіх інших напрямках, повторюючи кроки 2-5.
- Після побудови всіх меж зони радіоактивного забруднення, перевірити та скоригувати результати, враховуючи особливості місцевості та можливі зони зменшення концентрації радіоактивних речовин.
- Після цього можна нанести результати на карту.

Рис. 3.3. Побудова кільцевої мережі зони радіоактивного забруднення за допомогою променів

Для побудови кільцевої межі зони радіоактивного забруднення за допомогою променів потрібно:

1. Позначити на площині точку O , яка відповідає місцю аварії.
2. Визначити напрямок вітру та його швидкість на висоті 10 м від поверхні Землі за метеорологічними даними.
3. Намалювати відрізок OA , де точка A - це точка перетину променя вітру з колом радіусом L , який відповідає межі зони радіоактивного забруднення.
4. Визначити довжину відрізка OB за формулою:

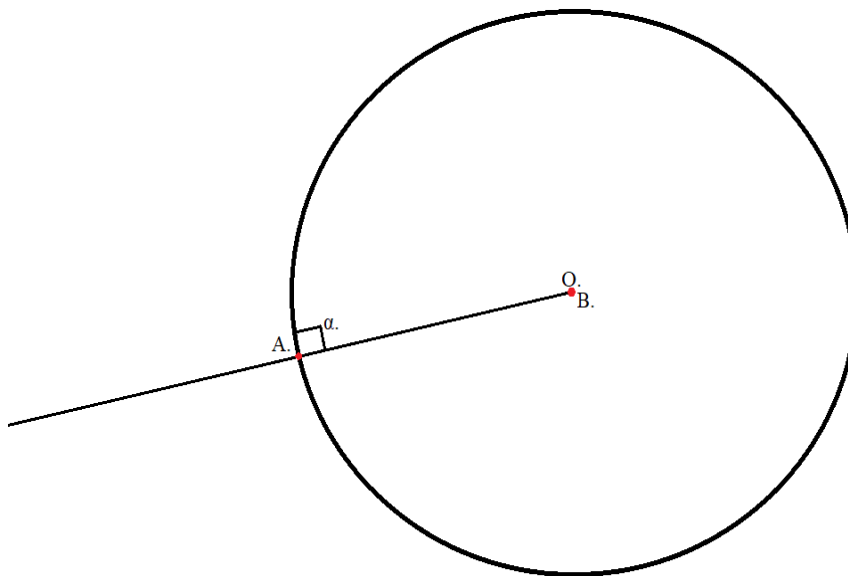
$$Lc = L * \cos(\alpha)$$

де L - радіус кола межі зони радіоактивного забруднення, α - кут між променем вітру та OA .

5. Побудувати коло з центром в точці O та радіусом OB .
6. Повторити кроки 3-5 для всіх інших напрямків, які можуть впливати на зону радіоактивного забруднення, враховуючи вітрові розрізи та особливості місцевості.
7. Перевірити та скоригувати результати, враховуючи можливі зони зменшення концентрації радіоактивних речовин та інші фактори.
8. Нанести результати на карту.

Таким чином, побудова кільцевої межі зони радіоактивного забруднення за допомогою променів передбачає використання геометричного алгоритму, який дозволяє точніше визначити границі зони радіоактивного забруднення. При цьому необхідно враховувати особливості місцевості та вітрові розрізи, щоб отримати найбільш точні результати.

За алгоритмом ми визначили межі зони радіоактивного забруднення та місце знаходження ОНГ після аварії на ЗАЕС.

O - місце аварії;
 OA - зона радіоактивного забруднення;
 L - радіус кола з центром в точці O;
 $OA = L$;
 $L = 1508832 \text{ м}$;
 $OB = Lc$;
 $Lc = L * \cos(\alpha)$;
 Так як точка A. дотична, згідно
 властивості, дотична завжди
 перпендикулярна до радіуса кола,
 проведеного до точки дотику;
 $\alpha = 90^\circ$
 $\cos(\alpha) = 0$;
 $Lc = L * \cos(\alpha) = 1508832 * 0 = 0$;
 $OB = 0$;
 $O = B$;
 Швидкість вітру :
 $V = V_{10} * (H / 10)^{(1/2)}$
 де H - висота викиду, V_{10} -
 швидкість вітру на висоті 10 м.;
 $V = 5.5 * (100 / 10)^{(1/2)} = 17.43 \text{ м/с}$.

Рис. 3.4. Границі зони радіоактивного забруднення

Далі потрібно відкласти на карті точку, яка відповідає місцезнаходженню ОНГ. Потім з цієї точки провести промені, які утворять кут з променями, що відповідають межах зони радіоактивного забруднення. Ці промені утворять кільцеву межу зони радіоактивного забруднення на мапі. Якщо розглядати ОНГ як центр круга, то відстань від центру круга до кільцевої межі зони радіоактивного забруднення буде рівна значенню Lc , яке було розраховане раніше. Отже, радіус кільця можна визначити як:

$$1) \quad r = L - Lc = 1508832 - 27449 = 1481383 \text{ м}$$

Таким чином, кільцева межа зони радіоактивного забруднення матиме радіус 1481383 м та буде утворена променями, які утворюють кут 60° з променями, що відповідають межах зони радіоактивного забруднення.

За допомогою геометричного алгоритму з використанням відрізків та кутів було розраховано та побудовано межі зони радіоактивного забруднення. Кільцева межа була побудована за допомогою променів. В результаті було визначено місцезнаходження ОНГ після аварії на ЗАЕС.

3.3 Реалізація описаної методики розрахунку та формулювання висновків з результатами

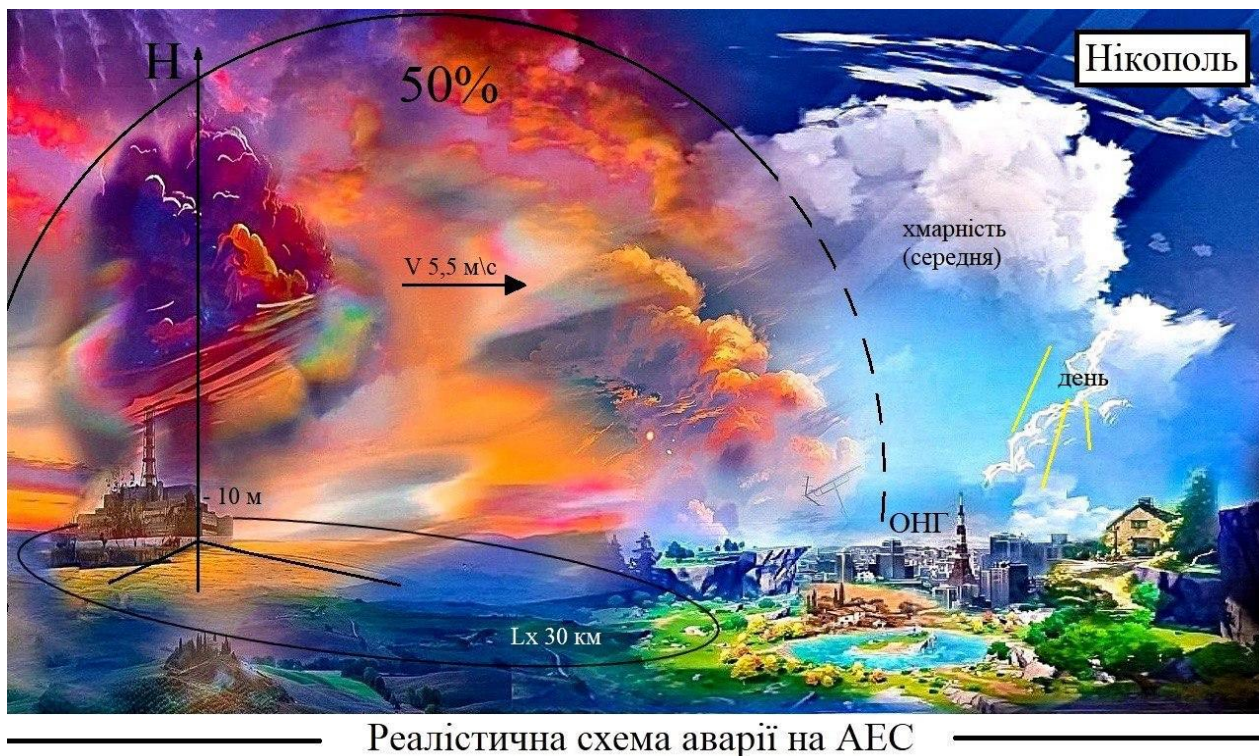

Рис. 3.5. Реалістична схема аварії на АЕС

Отже, наслідки аварії на ЗАЕС були серйозні, і було викинуто значну кількість радіоактивних речовин у повітря, що може містити загрозу для здоров'я людей та навколишнього середовища.

За наданими даними можна зробити наступні детальні висновки:

На схемі розповсюдження зон сліду радіоактивної хмари (Рис. 3.2.) зображено 4 зони радіоактивного забруднення: Зона Г, Зона В, Зона Б і Зона А. Кожна зона характеризується різним рівнем концентрації радіоактивних речовин. Зона Г має найвищу концентрацію, Зона В - меншу, Зона Б - ще меншу, а Зона А має найменшу концентрацію радіоактивних речовин.

1. За наданими вихідними даними стало відомо, що на ЗАЕС виникла аварія, і був зруйнований один з ядерних реакторів типу Реактор ВВЕР-1000. Внаслідок аварії у виконавчий простір реактора потрапило 50% радіоактивних речовин, які були викинуті в атмосферу.

2. Час аварії був у день. Метеорологічні умови в місці аварії включали вітер на висоті 10 м від поверхні Землі, що дме в напрямку ОНГ зі швидкістю $V_{10} = 5,5$ м/с. Хмарність була змінна (середня).

3. Об'єкт народного господарювання, який знаходиться в Нікополі на відстані $L_x = 30$ км від району аварії, потрапляє в Зону В, оскільки аварія викинула 50% радіоактивних речовин.

4. З'ясувалося, що радіоактивна хмара накриє місто Нікополь за 28,6 хвилин та розповсюджуватиметься в напрямку вітру. За добу радіоактивна хмара пройде шлях 1508 км. Проведені розрахунки показали, що швидкість поширення радіоактивної хмари у напрямку вітру становить 17,43 м/с.

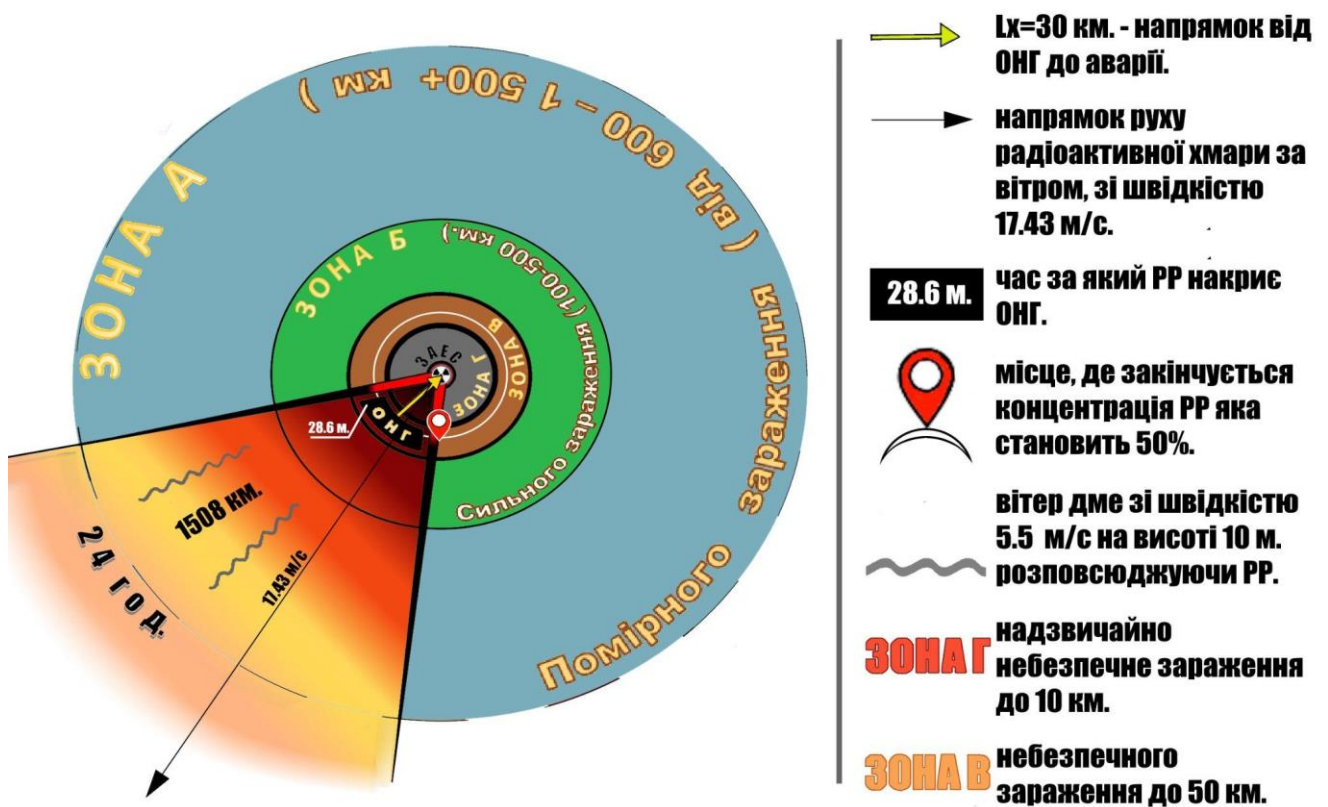

Рис. 3.6 Наслідки аварії на ЗАЕС. Межі зон радіоактивного забруднення та місцезнаходження ОНГ.

Загалом, ці дані дозволяють визначити рівні концентрації радіоактивних речовин в різних зонах, відстані, які вони охоплюють, та швидкість поширення

радіоактивної хмари, з урахуванням метеорологічних умов. Важливо вжити заходів безпеки та відповідних заходів у рамках кожної зони для захисту населення та мінімізації наслідків аварії.

РОЗДІЛ 4. ЗАПОБІГАННЯ НЕГАТИВНИМ НАСЛІДКАМ РАДІАЦІЙНОГО ВПЛИВУ: РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА ЗАХОДИ

4.1. Рекомендації щодо запобігання негативних наслідків радіаційного впливу на здоров'я та довкілля

"Рекомендації щодо запобігання негативних наслідків радіаційного впливу на здоров'я та довкілля" - це документ, розроблений Міжнародною комісією з радіаційного захисту (МКРЗ), який визначає основні принципи та заходи, необхідні для запобігання негативних наслідків від радіаційного впливу на здоров'я людини та навколишнє середовище.

У документі містяться рекомендації щодо встановлення граничних рівнів випромінювання для різних категорій населення, застосування заходів радіаційного захисту, контролю за радіаційним станом довкілля та забезпечення якості радіаційних вимірювань. У згаданому документі надаються рекомендації щодо захисту населення та довкілля від негативного впливу радіаційної енергії. Для цього встановлюються граничні рівні випромінювання для різних категорій людей, а також пропонуються різні заходи радіаційного захисту, контроль за радіаційним станом довкілля та забезпечення якості проведення радіаційних вимірювань. Цей документ є важливим інструментом для забезпечення безпеки людей та довкілля в умовах можливого радіаційного впливу в різних сферах діяльності, таких як промисловість, медицина, наука та інші.

Ці рекомендації є важливим документом для органів державного управління та промислових підприємств, які займаються діяльністю з поводження з радіоактивними матеріалами, а також для науковців та фахівців у галузі радіаційного захисту. Вони допомагають забезпечити безпеку населення та довкілля від негативних наслідків радіаційного впливу, що є важливою складовою національної стратегії з радіаційного захисту.

Рекомендації щодо запобігання негативних наслідків радіаційного впливу на здоров'я та довкілля містять ряд заходів для забезпечення радіаційної безпеки.

Основні рекомендації засвідчують необхідність встановлення граничних рівнів випромінювання для різних категорій населення, включаючи робітників, які працюють з радіоактивними речовинами, та населення, яке мешкає біля радіоактивних джерел.

Рекомендації також включають заходи радіаційного захисту, такі як використання захисних екранів, одягу та інших засобів індивідуального захисту. Контроль за радіаційним станом довкілля також є однією з головних рекомендацій, з метою забезпечення безпеки населення та запобігання забруднення довкілля радіоактивними речовинами.

Крім того, рекомендації також включають забезпечення якості радіаційних вимірювань, що передбачає використання точного та достовірного обладнання для вимірювання радіаційного стану довкілля та випромінювання.

В цілому, рекомендації щодо запобігання негативних наслідків радіаційного впливу на здоров'я та довкілля містять комплекс заходів, спрямованих на забезпечення радіаційної безпеки та запобігання можливих наслідків від радіаційного впливу.

4.2. Визначення можливих заходів для зменшення ризику на радіаційно небезпечних об'єктах

Забезпечення радіаційної безпеки є надзвичайно важливою задачею, яка передбачає комплексний підхід та систематичні заходи. Один з ключових етапів цього процесу - визначення можливих заходів для зменшення ризику на радіаційно небезпечних об'єктах. Це включає в себе проведення комплексної оцінки потенційних загроз, що можуть виникнути у зв'язку з радіаційним впливом, та визначення можливих шляхів їх зменшення або усунення.

Зменшення ризику на радіаційно небезпечних об'єктах може бути досягнуто різними способами, які залежать від конкретної ситуації. Це може включати у себе застосування заходів радіаційного захисту, контроль за радіаційним станом довкілля та забезпечення якості радіаційних вимірювань. Для ефективного впровадження

заходів зменшення ризику необхідно також враховувати економічні та соціальні аспекти, а також підтримувати взаємодію між різними структурами та організаціями, що займаються питаннями радіаційної безпеки.

Існує багато способів зменшення ризику на радіаційно небезпечних об'єктах. Основні з них такі:

1. Ізоляція від джерела випромінювання: цей метод передбачає встановлення бар'єрів, що запобігають поширенню радіоактивних матеріалів у навколишнє середовище. Наприклад, облаштування спеціальних контейнерів для зберігання радіоактивних відходів.

2. Захист від радіаційного опромінення: цей метод включає в себе застосування різноманітних засобів і пристроїв, які дозволяють зменшити рівень опромінення людей та тварин. Наприклад, використання захисних одягів, масок та гумових перчаток для персоналу, що працює з радіоактивними матеріалами.

3. Зниження рівня радіаційного забруднення: цей метод полягає в зниженні кількості радіоактивних матеріалів, що потрапляють у довкілля. Наприклад, використання ефективних систем очищення повітря та води на об'єктах з радіоактивними матеріалами.

4. Розробка планів надзвичайних ситуацій та навчання персоналу: плани надзвичайних ситуацій допоможуть підготуватися до можливих аварій та визначити послідовність дій при виникненні небезпеки. Навчання персоналу на випадок аварій дозволяє підготувати працівників до вирішення складних ситуацій та зменшити ризик для здоров'я та життя людей.

Всі ці методи можуть використовуватися окремо або у поєднанні один з одним для забезпечення ефективної системи радіаційного захисту. Відповідно до умов та специфіки кожного об'єкта, можуть бути вибрані ті методи та заходи, які найкраще підходять для зменшення ризику на радіаційно небезпечному об'єкті. Важливо враховувати, що забезпечення радіаційної безпеки - це постійний процес, який потребує системного та комплексного підходу, контролю та постійного вдосконалення.

Цей процес включає в себе дослідження умов функціонування об'єкта та визначення причин можливих аварій, а також оцінку можливих наслідків радіаційного впливу на навколишнє середовище та здоров'я людей. На основі отриманих даних розробляються конкретні заходи з радіаційного захисту, які можуть включати в себе ізоляційні заходи, захист від радіоактивного опромінення, зниження рівня радіаційного забруднення та багато іншого.

Крім того, визначення можливих заходів для зменшення ризику на радіаційно небезпечних об'єктах також включає в себе розробку планів надзвичайних ситуацій та навчання персоналу на випадок аварій. Ці заходи є важливим елементом системи радіації. Розробка пропойного захисту та дозволяють забезпечити ефективний захист людей та довкілля від можливих наслідків радіаційного впливу.

4.3. Розробка пропозицій щодо покращення діючої нормативно-правової бази в галузі радіаційної безпеки

зицій щодо покращення діючої нормативно-правової бази в галузі радіаційної безпеки є важливим етапом у забезпеченні ефективної захисту населення та довкілля від негативного впливу радіаційного випромінювання. Для досягнення цієї мети необхідно провести аналіз діючої нормативно-правової бази та визначити її потенційні недоліки та прогалини.

Для проведення аналізу діючої нормативно-правової бази в галузі радіаційної безпеки необхідно детально вивчити законодавство, яке регулює цю сферу, а також визначити його практичне застосування. В рамках аналізу можуть бути виявлені потенційні недоліки та прогалини, які можуть призвести до недостатнього рівня радіаційної безпеки та можуть бути викорінені шляхом внесення відповідних змін та доповнень до законодавства.

При аналізі нормативно-правової бази слід звернути увагу на такі питання, як норми та стандарти радіаційної безпеки, процедури ліцензування та дозвільного процесу, відповідальність за порушення вимог законодавства та процедури нагляду.

При цьому, необхідно враховувати міжнародні стандарти та рекомендації в галузі радіаційної безпеки, щоб уникнути порушення міжнародних домовленостей.

Після проведення аналізу можна скласти список потенційних недоліків та прогалин у діючій нормативно-правовій базі, який може включати в себе відсутність необхідних норм та стандартів, недостатню регулятивну базу, відсутність відповідальності за порушення законодавства та інші проблеми.

На основі отриманих результатів розробляються конкретні пропозиції щодо покращення нормативно-правової бази, які можуть включати в себе внесення змін до чинних нормативних актів, розробку нових нормативних документів, а також встановлення нових стандартів та вимог у галузі радіаційної безпеки.

Окрім того, розробка пропозицій щодо покращення діючої нормативно-правової бази в галузі радіаційної безпеки також передбачає взаємодію зі заінтересованими сторонами, такими як наукові установи, спеціалісти з питань радіаційної безпеки, громадські організації та інші. Це дозволяє враховувати потреби та думки різних груп населення та фахівців у галузі радіаційної безпеки та забезпечити більш ефективне вирішення питань, пов'язаних з покращенням нормативно-правової бази.

Остаточні пропозиції щодо покращення діючої нормативно-правової бази в галузі радіаційної безпеки підлягають аналізу та ухваленню компетентними органами з метою покращення ефективності заходів з радіаційного захисту та забезпечення максимальної радіаційної безпеки для населення та довкілля. При розробці таких пропозицій враховуються сучасні наукові досягнення та міжнародні стандарти в галузі радіаційної безпеки, а також результати аналізу діючої нормативно-правової бази з метою виявлення можливих недоліків та шляхів їх усунення. У разі ухвалення таких пропозицій, вони можуть бути внесені до відповідних законодавчих актів або інших нормативних документів для їх подальшого впровадження та забезпечення високої якості радіаційного захисту.

ВИСНОВОК

1. Загальна характеристика проблеми дослідження полягає в необхідності оцінки ризиків для населення в разі аварій на радіаційно небезпечних об'єктах, зокрема на атомних електростанціях. Метою дослідження є визначення рівня ризику та розробка заходів для його зменшення. Завданням є вивчення та аналіз діючих нормативно-правових актів, методик та підходів до оцінки ризиків.

Актуальність теми дослідження полягає в необхідності забезпечення безпеки населення в разі аварій на радіаційно небезпечних об'єктах, зокрема на атомних електростанціях, які можуть мати серйозні наслідки як для здоров'я людей, так і для екології.

Стан та експлуатація атомних електростанцій в Україні аналізувалися з метою визначення ризиків та наслідків аварій на них. Виявлено, що стан систем безпеки на деяких АЕС потребує покращення, а ризики аварій можуть бути зменшені за допомогою відповідних заходів.

Системи захисту АЕС від військових загроз також були досліджені, що є важливим аспектом забезпечення безпеки АЕС в Україні.

Метою дослідження було провести аналіз стану АЕС в Україні, визначити потенційні ризики та їхні наслідки для АЕС, а також дослідити системи захисту від військових загроз. В результаті дослідження було виявлено, що діюча нормативно-правова база та системи захисту АЕС в Україні потребують додаткових покращень та модернізації з метою забезпечення безпеки населення в разі аварій на радіаційно небезпечних об'єктах.

Аварії на АЕС можуть мати серйозні наслідки для здоров'я людей та довкілля. Відповідно, забезпечення безпеки та ефективною оцінки ризиків ураження населення є критично важливим завданням. Результати дослідження показали, що розробка та впровадження нових технологій та підходів до оцінки ризиків можуть покращити захист від аварій на радіаційно небезпечних об'єктах.

Отже, для забезпечення безпеки населення під час аварій на АЕС необхідно продовжувати дослідження та розробку нових підходів до оцінки ризиків. Також

необхідно вживати заходів щодо покращення діючої нормативно-правової бази та систем захисту АЕС від військових загроз. Тільки таким чином можна забезпечити безпеку населення та зменшити можливі ризики у разі аварій на радіаційно небезпечних об'єктах.

2. Дослідження теоретичної частини на тему "Оцінка ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах" показало, що АЕС є критично важливим об'єктом інфраструктури, який потребує ретельного вивчення та захисту. Вивчення впливу радіації на здоров'я людини та навколишнє середовище є ключовим елементом в розумінні ризиків при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах.

Згідно з результатами дослідження, радіація може мати різні види та джерела, і кожне з них може мати різний вплив на здоров'я людини та навколишнє середовище. Небезпеки радіації для здоров'я людини та органів впливу, зокрема, можуть бути виражені у формі ракових захворювань, хронічних захворювань і вроджених вад.

Дослідження також визначило класифікацію радіаційних випромінювань та визначило найбільш небезпечну форму радіаційного випромінювання - іонізуючу радіацію. Було проаналізовано нормативну базу з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, включаючи КОДЕКС ЦЗ, перелік законів, кодексів та правових документів.

Отже, в результаті дослідження було встановлено, що врахування ризиків при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах є надзвичайно важливим для забезпечення безпеки населення. Необхідність покращення діючої нормативно-правової бази та систем захисту АЕС була зазначена з метою зменшення можливих наслідків аварій на АЕС.

АЕС є об'єктом критичної інфраструктури, який може призвести до значних наслідків для здоров'я людей та навколишнього середовища в разі аварій. Загальна оцінка впливу радіації на здоров'я людини та навколишнє середовище була проаналізована, та її наслідки були виявлені. Встановлено, що радіація може

призвести до різноманітних захворювань та погіршення здоров'я, а також до значного забруднення навколишнього середовища.

Були проаналізовані види та джерела радіації, а також небезпеки радіації для здоров'я людини та органів впливу. Класифікація радіаційних випромінювань та визначення найбільш небезпечного було розглянуто. Діюча нормативна база з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах, включаючи КОДЕКС ЦЗ та інші закони, кодекси та правові документи, була проаналізована.

Отже, дослідження підтверджує важливість оцінки ризиків ураження населення при аваріях на радіаційно небезпечних об'єктах та необхідність покращення діючої нормативно-правової бази та систем захисту АЕС з метою забезпечення безпеки населення. Під час дослідження було проаналізовано загальну оцінку впливу радіації на здоров'я людини та навколишнє середовище, типи та джерела радіації, небезпеки, які можуть виникнути при ураженні на різних ділянках тіла, класифікацію радіаційних випромінювань та нормативну базу з питань безпеки на радіаційно небезпечних об'єктах.

У результаті було виявлено, що ризики ураження населення можуть бути значними, адже аварії на радіаційно небезпечних об'єктах можуть мати серйозні наслідки для здоров'я людини та довкілля. Такі наслідки можуть включати в себе захворювання на рак, втрату волосся та навіть смерть.

Тому, розробка та впровадження відповідних заходів, спрямованих на зменшення ризиків та забезпечення безпеки населення, є надзвичайно важливою задачею. Для досягнення цієї мети необхідно покращити діючу нормативно-правову базу та системи захисту АЕС. Також необхідно проводити постійний моніторинг рівня радіації в навколишньому середовищі та населення, щоб вчасно виявляти можливі аварійні ситуації та уникати негативних наслідків.

3. Отже, у розрахунковій частині нашого дослідження було розглянуто методику оцінки ризику ураження населення при аварії на АЕС та її реалізацію. Було показано, що така оцінка ризиків є складним та багатоетапним процесом, який потребує залучення різноманітних факторів та даних.

Описано методику, що базується на використанні різних моделей та програмних засобів для аналізу великої кількості параметрів, які впливають на рівень радіаційного впливу. Використання таких інструментів дозволяє отримати точніші та надійніші дані про можливі наслідки аварії на АЕС та оцінити ризики ураження населення.

Було проведено розрахунок ризику ураження населення при аварії на АЕС з використанням розробленої методики. Результати розрахунку показали, що ризик ураження населення залежить від різних факторів, таких як місцезнаходження об'єкта, тип аварії, час виявлення та реагування на аварію та інші.

Отримані дані можуть бути використані для прийняття рішень про заходи з попередження можливих аварій на АЕС та для покращення систем захисту населення в разі аварії. Також, результати дослідження можуть бути корисними для подальшого розвитку методик оцінки ризиків ураження населення в разі аварій на радіаційно небезпечних об'єктах.

4. Отже, на основі розрахунків було встановлено, що методика оцінки ризиків ураження населення при аварії на АЕС є ефективним інструментом для забезпечення безпеки населення та потребує подальшого вдосконалення та використання в практичній діяльності. Результати розрахунків демонструють, що при аварії на АЕС, населення може бути в значній мірі уражене радіаційним випромінюванням, що може мати серйозні наслідки для здоров'я людей та довкілля.

Для забезпечення максимальної безпеки населення, необхідно покращувати нормативно-правову базу та систему захисту АЕС, проводити регулярні перевірки та оновлення систем безпеки на об'єктах, підвищувати кваліфікацію та тренувати персонал АЕС з метою мінімізації можливих ризиків. Також, необхідно вживати заходів для зменшення впливу радіаційного випромінювання на навколишнє середовище та здоров'я людей.

Отже, розроблена методика оцінки ризиків ураження населення при аварії на АЕС є важливим інструментом для забезпечення безпеки населення та потребує подальшого вдосконалення та використання в практичній діяльності з метою мінімізації можливих наслідків для людей та навколишнього середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. "Handbook of Radioactivity Analysis" - Майкл Ф. Л'Аббе (Michael F. L'Abbé), 2012.
2. "Radiation Protection and Dosimetry: An Introduction to Health Physics" - Michael G. Stabin, 2010.
3. "Radiation Protection and Safety of Radiation Sources: International Basic Safety Standards" - Міжнародна агентура з атомної енергії (МААЕ), 2014.
4. "Radiation Protection in Medical Radiography" - Mary Alice Statkiewicz Sherer, Paula J. Visconti, E. Russell Ritenour, 2017.
5. "Radiation Protection in the Health Sciences: With Problem Solutions Manual" - Мариус М. Вашчук (Marius M. Vaščuk), 2002.
6. "Radiation Protection: A Guide for Scientists and Physicians" - Jacob Shapiro, 2016.
7. Андрєєв, С. В. (2012). Атомна енергія. Київ: Аргумент Принт.
8. Гасков, А. М., & Жидков, І. М. (2006). Радіаційна безпека. Київ: Наукова думка.
9. Державний комітет ядерного регулювання України. (2003). Норми радіаційної безпеки України (НРБУ-97/D-2000). Київ: Інформаційне агентство.
10. Державний комітет ядерного регулювання України. (2011). Положення про порядок забезпечення безпеки атомної енергетики України. Київ: Інформаційне агентство.
11. Закон України "Про захист населення від іонізуючого випромінювання" від 22.03.2001 № 2404-III.
12. Закон України "Про ядерну енергетику" від 08.07.1999 № 395-XIV.
13. Кабанов, В. В., & Коваленко, І. В. (2013). Радіаційна безпека в Україні: стан, проблеми та шляхи їх вирішення. Вісник національного технічного університету "ХПІ", (12), 3-12.
14. Киричек, В.В., Мельник, В.М., Гузевич, В.М. та ін. Ризик радіаційного ураження населення при аваріях на АЕС. Київ: Наукова думка, 2009. 304 с.

15. Кравченко, О.О., Мельник, В.М. та ін. Радіаційний захист населення: навчальний посібник. Київ: Видавничий дім "Сам", 2018. 368 с.
16. Мартичев, В. В., Іванов, В. І., & Дмитренко, А. В. (2011). Безпека атомної енергетики: досвід та проблеми. Київ: Наукова думка.
17. Методика оцінки ризику впливу радіоактивного забруднення на здоров'я населення в зоні Чорнобильської катастрофи (ДСН 3.3.6.042-99) [Електронний ресурс] / Міністерство охорони здоров'я України. – Режим доступу: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20140526_023.html
18. Методика оцінки ризику ураження населення при аварії на АЕС / Національна академія наук України. Київ, 2016. 120 с.
19. Методика проведення ризик-аналізу стану об'єктів ядерної енергетики (ДБН В.2.6-48:2014) [Електронний ресурс] / Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. – Режим доступу: <https://dbn.co.ua/normi/2360-dbn-v-2-6-48-2014.html>
20. Наказ Державного комітету ядерного регулювання України "Про затвердження Правил безпеки на атомних станціях" від 27.11.2013 № 256.
21. Правила безпеки на атомних станціях. (2014). Київ: НАЕК "Енергоатом".
22. Регулювання ядерної безпеки. Норми та правила. Законодавство України та міжнародне законодавство (зі змінами на 2021 рік) / [М.В. Бондаренко, О.А. Мальований, В.А. Лисенко, та ін.]. – Київ: АртЕк, 2021. – 280 с.
23. Санітарні норми і правила "Гігієнічні вимоги до безпечності населення під час виконання робіт в зоні радіоактивного забруднення" (ДСН 3.3.6.042-99), затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 07.06.1999 № 173.
24. Смоляр, В.М., Ільченко, А.В., Дудченко, Н.О. та ін. Оцінка радіаційного ризику та формування міри захисту населення в умовах впливу електростанцій з РЕА. Київ: Наукова думка, 2005. 184 с.
25. Стан та перспективи розвитку атомної енергетики в Україні. (2012). Київ: Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження України.

26. Інструкція з оцінки ризиків радіаційного впливу (НД 211.5.1-1.3-2013) [Електронний ресурс] / Міністерство охорони здоров'я України. – Режим доступу: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20130801_032.html

27. Інструкція з радіаційної безпеки при проектуванні, будівництві та експлуатації АЕС (НП 306.6.01-2012) [Електронний ресурс] / Державний комітет ядерного регулювання України. – Режим доступу: http://www.snrc.gov.ua/ua/standarts_norms/projektuvannya_bud_npp/

28. Інструкція про порядок організації та проведення робіт зі зменшення наслідків аварії на атомній електростанції та захисту населення від її наслідків, затверджена наказом Міністерства з питань надзвичайних ситуацій України від 28.07.2011 № 540.

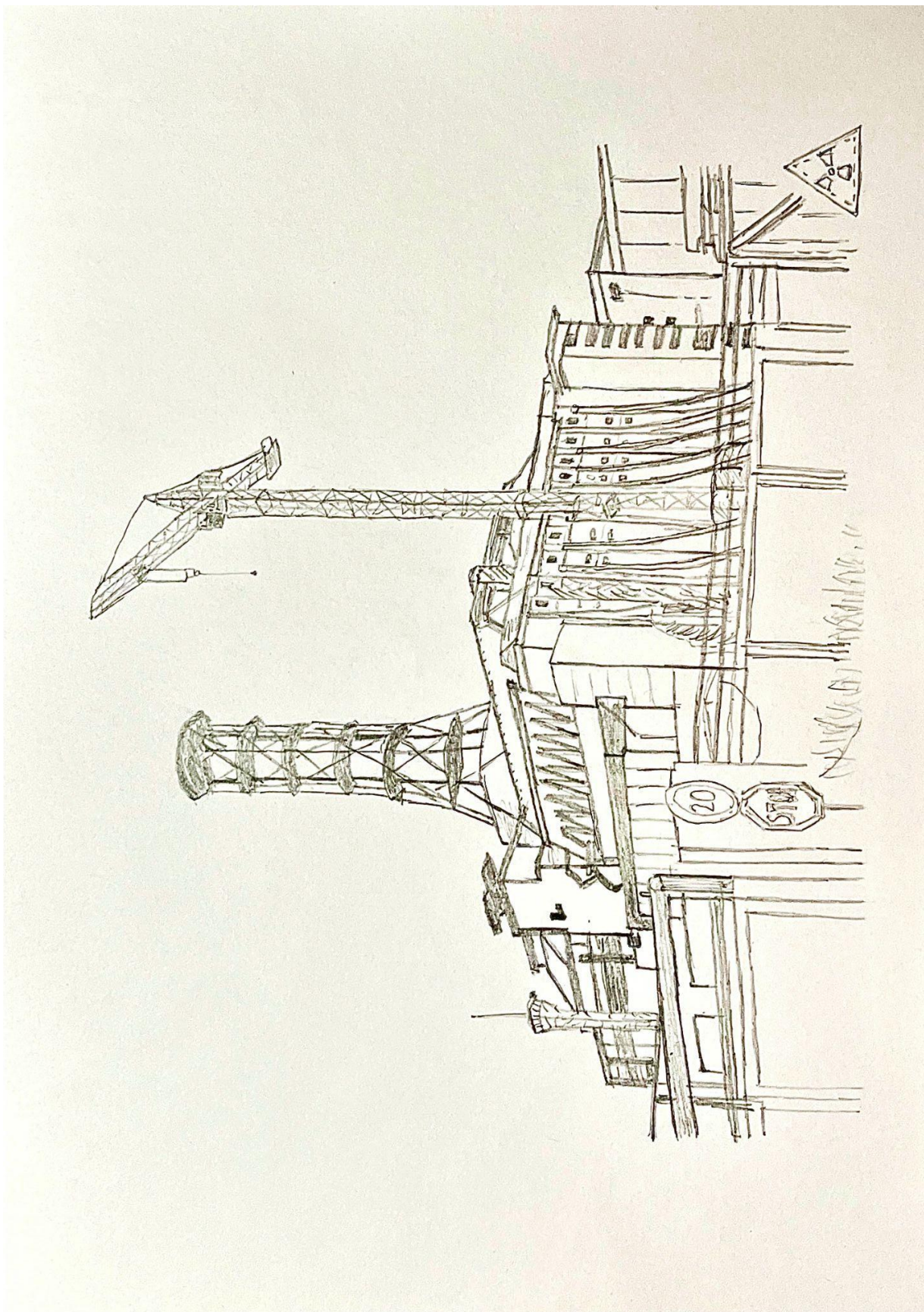

Рис. Запорізька атомна електростанція